

32004R0796

L 141/18

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

30.4.2004

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 796/2004**z dnia 21 kwietnia 2004 r.**

ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1, art. 10 ust. 3, art. 24 ust. 2, art. 34 ust. 2, art. 52 ust. 2, art. 145 lit. b), lit. c), lit. d), lit. g), lit. j), lit. k), lit. l), lit. m), lit. n), lit. p),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 wprowadziło zasadę systemu płatności jednolitych, a także inne systemy dopłat bezpośrednich. Jednocześnie rozporządzenie to połączyło kilka już istniejących systemów płatności bezpośrednich. Ponadto, rozporządzenie ustanawia zasadę, zgodnie z którą płatności bezpośrednie wypłacane rolnikowi, który nie spełni pewnych warunków w zakresie ochrony zdrowia publicznego, zwierząt oraz roślin, dobrostanu środowiska oraz zwierząt („wzajemna zgodność”) będą zmniejszone lub zawieszone.
- (2) System płatności bezpośrednich z początku wprowadzony jako rezultat reformy wspólnej polityki rolnej w 1992 r., a później rozwinięty w ramach działań Agendy 2000, został poddany systemowi zintegrowanej administracji oraz kontroli (zwany dalej „zintegrowanym systemem”). System ten okazał się skutecznym i wydajnym instrumentem wdrażania systemów płatności bezpośrednich. rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 opiera się na podstawach zintegrowanego systemu i wnosi do niego zarządzanie i kontrolę zarówno systemów płatności bezpośrednich przez niego ustanowionych oraz zgodność z wymogami wzajemnej zgodności.
- (3) Dlatego należy uchylić rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania⁽²⁾ zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla określonych

systemów pomocowych Wspólnoty ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (2) oraz oparcie tego rozporządzenia na zasadach ustanowionych przez rozporządzenie (WE) nr 2419/2001.

- (4) Ze względu na przejrzystość, należy przyjąć określone definicje.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 określa, jako część warunków wzajemnej zgodności, pewne zobowiązania zarówno Państw Członkowskich, jak i rolników indywidualnych w zakresie utrzymywania trwałych użytków zielonych. Konieczne jest ustanowienie szczegółów określających stosunek użytkowanych trwałych użytków zielonych do gruntów rolnych, oraz określić indywidualne zobowiązania, które będą obowiązywały rolników w chwili, gdy stosunek ten będzie malał ze szkodą dla trwałych użytków zielonych.
- (6) Do celów skutecznej kontroli oraz zapobiegania składania różnorodnych wniosków o przyznanie pomocy w różnych Agencjach Płatniczych na obszarze jednego Państwa Członkowskiego, Państwo Członkowskie powinno zapewnić jednolity system rejestrowania identyfikacji rolników składających wnioski o przyznanie pomocy podlegające zintegrowanemu systemowi.
- (7) Państwa Członkowskie muszą stosować szczegółowe zasady w zakresie systemu identyfikacji działek rolnych zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Zgodnie z tym rozporządzeniem należy korzystać z komputerowych technik Systemu Informacji Geograficznej (GIS). Należy sprecyzować, na jakim poziomie miałby funkcjonować ten system oraz określić poziom szczegółów informacji, który miałby obowiązywać w GIS.
- (8) Ponadto wprowadzenie płatności obszarowych na orzechy w rozdziale 4, tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 powoduje potrzebę wprowadzenia nowego poziomu informacji w GIS. Jednak stosowne jest zwolnienie z tego obowiązku tych Państw Członkowskich, gdzie maksymalny obszar gwarantowany wynosi 1 500 ha lub mniej oraz zapewnienie w zamian większej liczby kontroli na miejscu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 21/2004 (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 118/2004 (Dz.U. L 17 z 24.1.2004, str. 7).

- (9) Aby zapewnić prawidłowe wdrożenie systemów płatności jednolitych przewidzianych w tytule III rozporządzenia nr 1782/2003, Państwa Członkowskie powinny ustanowić system identyfikacji i rejestracji tak, aby uprawnienia do płatności były możliwe do ustalenia oraz, między innymi, aby umożliwić kontrolę krzyżową obszarów zadeklarowanych w systemie płatności jednolitych z uprawnieniami do płatności dostępnych dla każdego rolnika oraz w ramach różnych uprawnień do płatności.
- (10) Monitorowanie przestrzegania różnorodnych wymagań wzajemnej zgodności wymaga utworzenia systemu kontroli oraz ustalenia stosownych sankcji. W tym celu, różne władze Państw Członkowskich muszą przekazywać informacje na temat wniosków o przyznanie pomocy, prób kontrolnych, rezultatów kontroli na miejscu itp. Należy zapewnić podstawowe elementy takiego systemu.
- (11) Aby przyczynić się do ochrony interesów finansowych Wspólnoty należy przewidzieć, że płatności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 mogą być dokonywane po tym jak przeprowadzone zostaną kontrole dotyczące kryteriów kwalifikowalności.
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 pozostawia Państwom Członkowskim wybór co do stosowania pewnych systemów pomocowych uwzględnionych w tym rozporządzeniu. Dlatego też niniejsze rozporządzenie musi uwzględnić potrzeby administracji i kontroli z myślą o możliwych wyborach podejmowanych przez Państwa Członkowskie. Dlatego też warunki, które zostaną ustalone w niniejszym rozporządzeniu mogą jedynie odnosić się do zakresu, w którym Państwa Członkowskie dokonały takich wyborów.
- (13) Ze względu na skuteczność kontroli, każdy rodzaj użytkowanego gruntu oraz stosownych systemów pomocowych powinien być zadeklarowany w tym samym czasie. Dlatego też należy ustanowić warunki do składania pojedynczego wniosku o przyznanie pomocy zawierającego jakiegokolwiek wnioski o pomoc, które są w pewnym zakresie związane z danym obszarem.
- (14) Ponadto pojedynczy wniosek o przyznanie pomocy powinien być także składany przez rolników, którzy nie ubiegają się o pomoc podlegającą pojedynczemu wnioskowi, lecz są w posiadaniu gruntów rolnych.
- (15) Zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie nie mogą ustanowić późniejszej daty niż 15 maja danego roku na złożenie wniosków o przyznanie pomocy w ramach Systemu Płatności Jednolitych. Ze względu na to, że wszystkie wnioski o przyznanie pomocy obszarowej podlegają pojedynczemu wnioskowi, stosowne jest aby stosować tę zasadę również w odniesieniu do wszystkich innych wniosków o przyznanie pomocy obszarowej. Ze względu na szczególne warunki klimatyczne panujące w Finlandii oraz Szwecji, te Państwa Członkowskie, na podstawie drugiego akapitu tego warunku, powinny być uprawnione do wyznaczenia późniejszej daty, lecz nie późniejszej niż 15 czerwca. Ponadto powstałe naruszenia powinny być przewidziane tą samą podstawą prawną, jeśli wymagają tego warunki klimatyczne w danym roku.
- (16) W pojedynczym wniosku rolnik powinien nie tylko zgłosić obszar używany do celów rolniczych, ale także jego uprawnienia do płatności. Ponadto jakiegokolwiek określone informacje odnoszące się do produkcji konopi włóknistych, pszenicy durum, ryżu, orzechów, roślin energetycznych, skrobiowej odmiany ziemniaka oraz nasion powinny być zadeklarowane razem w momencie składania pojedynczego wniosku.
- (17) W celu uproszczenia procedur wnioskowania oraz zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy w tym kontekście ustalić warunki dla Państw Członkowskich udostępniania rolnikom w jak najszerszym zakresie wstępnie opublikowanych informacji.
- (18) Dla celów skutecznego monitorowania każde Państwo Członkowskie powinno określić minimalny rozmiar działek rolnych, które mogą podlegać wnioskowi o przyznanie pomocy.
- (19) Ponadto należy uwzględnić, że w pojedynczym wniosku zadeklarowano obszary nie objęte wnioskiem pomocowym. W zależności od rodzaju użytkowania, istotne jest posiadanie dokładnych informacji, dlatego też określone typy użytkowania powinny być zadeklarowane osobno natomiast inne typy mogą być zadeklarowane w jednej pozycji. Jednak w przypadku gdy Państwa Członkowskie wcześniej otrzymują tego rodzaju informacje należy umożliwić uchylenie od tej zasady.
- (20) Aby umożliwić jak największą elastyczność w kwestii planowania przez rolników użytkowania danych gruntów, należałoby umożliwić wnieśenie poprawek do pojedynczych wniosków do czasu, kiedy zwykle miałyby miejsce siew, pod warunkiem że wszystkie poszczególne wymagania określone w programach pomocowych zostały spełnione, oraz że właściwe władze nie poinformowały jeszcze rolnika o błędach zawartych w pojedynczym wniosku ani nie powiadomiły o kontroli na miejscu, która ujawniła nieprawidłowości w stosunku do części, których dotyczy poprawka. Po dokonaniu poprawki należy umożliwić dostosowanie odpowiednich dokumentów pomocniczych lub umów, które należy dostarczyć.
- (21) W przypadku gdy Państwo Członkowskie zdecyduje się na zastosowanie różnych programów pomocowych dla żywego inwentarza, należy określić wspólne warunki dotyczące szczegółów, które należy uwzględnić we wnioskach o pomoc dla inwentarza żywego.

- (22) Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji oraz rejestracji bydła oraz dotyczące oznakowania mięsa wołowego oraz produktów wołowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97⁽¹⁾, wymaga od właścicieli bydła przekazywania informacji dotyczących tych zwierząt do skomputeryzowanej bazy danych. Zgodnie z art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 premie w ramach programów pomocy dla bydła mogą być wypłacane na zwierzęta, które zostały odpowiednio zidentyfikowane oraz zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000. Skomputeryzowana baza danych nabrała również daleko idącego znaczenia jeśli chodzi o zarządzanie programami pomocy. Rolnicy składający wnioski w ramach określonych programów pomocowych powinni w odpowiednim czasie mieć dostęp do stosownych informacji.
- (23) Państwo Członkowskie powinno być upoważnione do wykorzystywania informacji zawartych w skomputeryzowanej bazie danych w celu wprowadzenia uproszczonych procedur wnioskowania pod warunkiem że skomputeryzowana baza danych będzie zawierała wiarygodne informacje. Należy zapewnić różnorodne opcje pozwalające Państwom Członkowskim na wykorzystywanie informacji zawartych w skomputeryzowanej bazie danych bydła w celu składania oraz zarządzania wnioskami pomocowymi. Jednak jeśli opcje te przewidują, że rolnik nie musi indywidualnie identyfikować bydła, w odniesieniu do którego ubiega się o premie, należy jasno określić, że potencjalnie kwalifikowalne zwierzę, dla którego stwierdzono nieprawidłowości w zakresie zgodności z systemem identyfikacji i rejestracji można, dla celów zastosowania sankcji, zaliczyć to zwierzę jako zadeklarowane do przyznania pomocy.
- (24) Należy określić szczegóły dotyczące składania oraz treści wniosków pomocowych o przyznanie premii mlecznych oraz pokrewnych płatności dodatkowych.
- (25) Należy ustalić ogólne ramy wprowadzenia uproszczonych procedur w kontekście komunikacji pomiędzy rolnikami oraz władzami Państw Członkowskich. Takie ramy powinny w szczególności uwzględniać możliwość korzystania ze środków komunikacji elektronicznej. Należy jednak w szczególności zagwarantować, że uzyskane w ten sposób dane będą w pełni wiarygodne, oraz że procedury będą przebiegały bez faworyzowania rolników.
- (26) Jeśli wnioski pomocowe zawierają oczywiste błędy, powinna istnieć możliwość ich skorygowania w każdym momencie.
- (27) Przestrzeganie limitów czasowych na złożenie wniosków pomocowych, poprawę wniosków o pomoc powierzchniową oraz dokumentów pomocniczych, umów oraz oświadczeń jest niezbędne w celu umożliwienia administracji krajowej zaplanowania, a następnie przeprowadzenia skutecznych kontroli prawidłowości wniosków pomocowych. Dlatego też należy ustanowić warunki dotyczące limitów czasowych, w ramach których będą przyjmowane wnioski złożone po wyznaczonym terminie. Ponadto należy stosować zmniejszenia płatności aby zachęcić rolników do przestrzegania tych limitów.
- (28) Rolnicy powinni być uprawnieni do wycofania swoich wniosków pomocowych lub ich części w każdej chwili pod warunkiem że właściwe władze nie poinformowały rolnika o nieprawidłowościach zawartych we wniosku lub w przypadku gdy właściwe władze nie zgłosiły kontroli na miejscu, która ujawniła nieprawidłowości w stosunku do części wniosku, którego dotyczy wycofanie.
- (29) Stosowanie się do warunków dotyczących programów pomocowych zarządzanych w zintegrowanym systemie powinno być skutecznie monitorowane. W tym celu, oraz aby zapewnić zharmonizowany poziom monitorowania we wszystkich Państwach Członkowskich, należy szczegółowo określić kryteria oraz procedury techniczne przeprowadzania kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu zarówno w zakresie kryteriów kwalifikowalności ustalonych dla programów pomocowych oraz warunków wzajemnej zgodności. Ponadto jeśli chodzi o kontrole dotyczące zgodności z kryteriami kwalifikowalności, kontrole na miejscu powinny być z reguły niezapowiedziane. W razie potrzeby, Państwa Członkowskie powinny łączyć różnorodne kontrole w ramach niniejszego rozporządzenia.
- (30) Należy określić minimalną liczbę rolników, u których należy przeprowadzić kontrole na miejscu w ramach różnych programów pomocowych. W przypadku gdy Państwo Członkowskie decyduje się na zastosowanie różnych programów pomocy dla inwentarza żywego, należy przyjąć zintegrowane podejście oparte na gospodarstwie w stosunku do rolników ubiegających się o pomoc w ramach tych programów.
- (31) Ustalenie istotnych nieprawidłowości wymaga zwiększonego poziomu kontroli na miejscu w czasie obecnego i następnego roku, aby osiągnąć możliwy do przyjęcia poziom gwarancji prawidłowości stosownych wniosków pomocowych.
- (32) Należy określić próbkę minimalnej liczby kontroli na miejscu częściowo na podstawie analizy ryzyka, a częściowo na podstawie losowej. Należy określić główne czynniki, które należy wziąć pod uwagę dla przeprowadzenia analizy ryzyka.
- (33) Kontrole na miejscu u rolników składających wnioski pomocowe nie muszą być przeprowadzane na poszczególnych zwierzętach lub działkach rolnych. W niektórych przypadkach można przeprowadzić kontrole na podstawie próbek. Jednak w przypadkach, gdy jest to dozwolone, próbkę należy rozszerzyć tak, aby była ona wiarygodna i reprezentatywna. W niektórych przypadkach próbkę należy rozszerzyć w celu przeprowadzenia pełnej kontroli. Państwa Członkowskie powinny ustalić kryteria wyboru próbki do sprawdzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej oraz dostosowania do Traktatów ustanawiających Unię Europejską – Załącznik II: Lista, o której mowa w art. 20 Aktu Przystąpienia – 6. Rolnictwo – B. Prawo weterynaryjne oraz fitosanitarne – I. Prawo weterynaryjne (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 381).

- (34) Aby zapewnić skuteczność kontroli na miejscu ważne jest, aby personel przeprowadzający kontrole był poinformowany o przyczynach wytypowania do kontroli na miejscu. Państwa Członkowskie powinny prowadzić rejestr takich informacji.
- (35) Ponadto, aby umożliwić władzom krajowym, a także właściwym władzom Wspólnoty sprawdzanie przeprowadzonych kontroli na miejscu, szczegóły dotyczące tych kontroli powinny być zapisane w raporcie kontroli. Rolnik lub jego przedstawiciel powinien mieć możliwość podpisania tego raportu. Jednak w przypadku kontroli z wykorzystaniem teledetekcji, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość ustalenia tego prawa jedynie w przypadkach, gdy kontrole ujawnią nieprawidłowości. Bez względu na rodzaj przeprowadzonej kontroli na miejscu, rolnik powinien otrzymać kopię raportu w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.
- (36) Z zasady kontrole na miejscu obszarów składają się z dwóch części. Pierwsza część składa się z weryfikacji oraz pomiaru zadeklarowanych działek rolnych na podstawie materiału graficznego, zdjęć lotniczych itp. Druga część składa się z inspekcji fizycznej działek w celu zweryfikowania rzeczywistego rozmiaru zadeklarowanych działek rolnych oraz w zależności od rozpatrywanego programu pomocowego, zadeklarowanych upraw i ich jakości. Jeśli to konieczne należy dokonać pomiaru. Terenowa inspekcja fizyczna może być przeprowadzona na podstawie próbek.
- (37) Należy określić szczegółowe zasady dotyczące określania obszarów oraz stosowanych metod pomiarowych. Jeśli pomoc wypłacana jest na produkcję poszczególnych upraw, doświadczenie pokazuje, że w stosunku do określania obszaru działek rolnych kwalifikowalnych do płatności obszarowych, należy określić dopuszczalną szerokość niektórych elementów działki, w szczególności żywopłotów, rowów oraz murów. Mając na uwadze specyficzne potrzeby środowiskowe, stosowne jest uwzględnienie pewnej elastyczności w ramach limitów branych pod uwagę podczas ustalania pól regionalnych.
- (38) Odnośnie obszarów zadeklarowanych w celu otrzymania pomocy w ramach Systemu Płatności Jednolitych należy przyjąć zróżnicowane podejście ze względu na fakt, iż te płatności nie wiążą się z obowiązkiem produkowania.
- (39) Wziąwszy pod uwagę szczegóły programu pomocy z tytułu nasion, zgodnie z art. 99 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy ustanowić specjalne warunki do przeprowadzania kontroli.
- (40) Należy określić warunki stosowania metody teledetekcji do kontroli na miejscu, a także ustalić warunki przeprowadzania kontroli fizycznych w przypadku gdy rezultaty metodą fotograficzną nie są jasne.
- (41) Artykuł 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewiduje dokonywanie określonych kontroli dotyczących zawartości tetrahydrokanabinolu (THC) w przypadku gdy rolnik uprawia konopie włókniste na działkach zadeklarowanych do celów Systemu Płatności Jednolitych. Należy ustanowić szczegóły dotyczące takich kontroli.
- (42) W przypadku gdy Państwo Członkowskie zdecyduje się na zastosowanie różnych programów pomocowych dla inwentarza żywego i jeśli ubieganie o pomoc odbywa się w ramach tych programów pomocowych, należy określić czas oraz minimalny przebieg kontroli na miejscu. Aby skutecznie sprawdzić prawidłowość oświadczeń we wnioskach pomocowych oraz oświadczeniach zadeklarowanych do skomputeryzowanej bazy danych bydła konieczne jest przeprowadzenie większej części kontroli na miejscu w momencie, gdy zwierzęta muszą być przetrzymywane w gospodarstwie w ramach okresu retencji.
- (43) W przypadku gdy Państwo Członkowskie zdecyduje o zastosowaniu różnych programów pomocowych dla bydła, i zważywszy, że właściwa identyfikacja i rejestracja bydła jest warunkiem kwalifikowalności zgodnie z art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy zapewnić, aby pomoc Wspólnoty została przyznana wyłącznie na bydło prawidłowo zidentyfikowane i zarejestrowane. Takie kontrole powinny być także przeprowadzane w odniesieniu do bydła niezadeklarowanego, a które podlegałoby wnioskowi o przyznanie pomocy w przyszłości w związku z tym, iż zwierzęta te ze względu na strukturę niektórych programów dla bydła są, w wielu przypadkach, zgłaszane dopiero w momencie opuszczenia gospodarstwa.
- (44) W przypadku gdy Państwo Członkowskie zdecyduje o zastosowaniu premii ubojowej, należy uwzględnić specjalne warunki do przeprowadzania kontroli w rzeźniach w celu sprawdzenia, czy zwierzęta zadeklarowane kwalifikują się do otrzymania pomocy i czy informacje zawarte w skomputeryzowanej bazie danych są prawidłowe. Państwa Członkowskie powinny także być upoważnione do stosowania dwóch różnych podstaw przy typowaniu rzeźni do kontroli.
- (45) W tym przypadku, jeśli chodzi o premie dla rzeźni przyznawane po eksporcie bydła, niezbędne jest ustalenie specjalnych warunków razem z warunkami kontroli Wspólnoty dotyczących eksportu ze względu na różnice w celach kontroli.
- (46) Przepisy dotyczące kontroli przewidziane w stosunku do pomocy dla inwentarza żywego powinny także, w razie potrzeby, być stosowane w odniesieniu do płatności dodatkowych zgodnie z art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

- (47) Ustalono warunki kontroli na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1082/2003 z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego oraz Rady w sprawie minimalnego poziomu kontroli przeprowadzanych w ramach systemu identyfikacji i rejestracji bydła⁽¹⁾. Po przeprowadzeniu takich kontroli w ramach tego rozporządzenia, wyniki należy umieścić w raporcie kontroli dla celów zintegrowanego systemu.
- (48) W przypadku wniosków pomocowych o przyznanie premii mlecznych oraz związanych z nimi płatnościami dodatkowymi głównymi kryteriami kwalifikowalności są ilość mleka, które może być wyprodukowane w ramach ilości referencyjnej dostępnej dla rolnika oraz czy rolnik jest producentem mleka. Ilość referencyjna jest znana właściwym władzom Państw Członkowskich. Dlatego głównym warunkiem do sprawdzenia na miejscu jest to, czy rolnik jest producentem mleka. Takie kontrole mogą być przeprowadzane szczególnie na podstawie księgowości prowadzonej przez rolników oraz innych rejestrów.
- (49) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 wprowadza warunki wzajemnej zgodności dla rolników otrzymujących dopłaty w ramach wszystkich programów płatności bezpośrednich ujętych w załączniku I tego rozporządzenia. Rozporządzenie to przewiduje system zmniejszania płatności oraz wykluczeń w przypadku nieprzestrzegania tych warunków. Należy określić szczegóły tego systemu.
- (50) Należy określić szczegóły dotyczące kwestii jakie władze Państw Członkowskich powinny przeprowadzać kontrole dotyczące obowiązku wzajemnej zgodności.
- (51) W niektórych przypadkach Państwa Członkowskie mogłyby przeprowadzać kontrole administracyjne dotyczące obowiązku wzajemnej zgodności. Jednak instrument kontroli nie powinien być narzucony Państwom Członkowskim ze względu na to, iż pozwoliłoby to na zaplanowanie jego wykorzystania według uznania Państwa Członkowskiego.
- (52) Należy określić minimalną liczbę kontroli dotyczących obowiązku wzajemnej zgodności. Liczba kontroli powinna dotyczyć 1 % rolników wybranych na podstawie stosownej analizy ryzyka, podlegających kompetencji każdej z władz przeprowadzających kontrole. Próbką powinna być wybrana zarówno na podstawie próbek rolników wytypowanych do kontroli na miejscu w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności, lub z całkowitej liczby rolników składających wnioski pomocowe o przyznanie płatności bezpośrednich. W ostatnim przypadku powinny być możliwe różne podopieczne.
- (53) Z zasady, biorąc pod uwagę różne rodzaje obowiązków wzajemnej zgodności, kontrole na miejscu powinny skupiać się na wszystkich obowiązkach, zgodność z którymi można sprawdzić podczas takiej kontroli. Ponadto jeśli chodzi o naruszenia wymogów oraz norm, których nie można ustalić podczas kontroli, osoba sprawdzająca powinna określić przypadki, które, jeśli to konieczne, należałoby jeszcze sprawdzić.
- (54) Należy określić zasady sporządzania szczegółowych raportów kontroli. Wspecjalizowani kontrolerzy tere- nowi powinni również wskazać wszelkie ustalenia oraz stopień ich ważności, aby umożliwić Agencji Płatniczej zastosowanie odpowiedniego zmniejszenia płatności lub wykluczenia rolnika z prawa do otrzymywania płatności bezpośrednich.
- (55) Aby chronić interesy finansowe Wspólnoty, należy przyjąć skuteczne oraz odpowiednie środki do zwalczania nieprawidłowości oraz oszustw finansowych. Należy określić oddzielne warunki w przypadkach stwierdzonych nieprawidłowości w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności dla różnych programów pomocy.
- (56) System zmniejszenia płatności oraz wykluczeń z płatności przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 odnośnie do warunków wzajemnej zgodności ma jednak inny cel, mianowicie, działać jako motywacja dla rolników do przestrzegania istniejącego ustawodawstwa w różnych obszarach wzajemnej zgodności.
- (57) System zmniejszenia płatności oraz wykluczeń powinien być ustanowiony z uwzględnieniem zasady proporcjonalności a w przypadku kryteriów kwalifikowalności, specjalnych problemów związanych z działaniami siły wyższej oraz w przypadku wyjątkowych oraz naturalnych okoliczności. W przypadku warunków wzajemnej zgodności zmniejszenia płatności oraz wykluczenia mogą być stosowane w przypadku zaniedbania rolnika lub jego celowych działań. Zmniejszenia płatności oraz wykluczenia z płatności powinny być oceniane na podstawie wagi popełnionej nieprawidłowości i powinny uwzględniać całkowite wykluczenie na określony czas z jednego lub więcej programów pomocy. W odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności potrącenia oraz wyłączenia powinny uwzględniać szczegóły różnych programów pomocy.
- (58) W odniesieniu do wniosków o pomoc obszarową, nieprawidłowości zazwyczaj dotyczą części obszarów. Przekroczenie powierzchni wnioskowanej w odniesieniu do jednej działki może być zrównoważone poprzez zaniżenie powierzchni wnioskowanej działek z tej samej grupy upraw. Z pewnym marginesem tolerancji należy przewidzieć, że wnioski pomocowe będą dostosowywane wyłącznie do obszaru zadeklarowanego, oraz że potrącenia zacząć być stosowane po przekroczeniu tego marginesu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 9.

- (59) Dlatego konieczne jest określenie obszarów należących do tej samej grupy upraw. Obszary zadeklarowane dla celów Systemu Płatności Jednolitych powinny, z zasady, należeć do tej samej grupy upraw. Należy jednak ustanowić specjalne zasady w celu określenia, które ze stosownych uprawnień do płatności zostały zastosowane w przypadku stwierdzenia różnicy pomiędzy obszarem zadeklarowanym a obszarem zatwierdzonym. Ponadto zgodnie z art. 54 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 płatności z tytułu odłogowania należy stosować przed innymi płatnościami. W tym kontekście należy uwzględnić dwie sytuacje. Po pierwsze, obszary zadeklarowane jako odłogowane w celu zastosowania uprawnień z tytułu odłogowania, które w rzeczywistości nie zostaną uznane za odłogowane, należy odjąć od całkowitego obszaru zadeklarowanego dla celów Systemu Płatności Jednolitych i zakwalifikować jako obszar nieustalony. Natomiast uprawnienia dotyczące obszarów z tytułu odłogowania nie zostaną zastosowane jeśli w tym samym czasie zastosowane zostaną inne uprawnienia dotyczące tego samego obszaru.
- (60) Należy uwzględnić specjalne warunki, aby wziąć pod uwagę szczegóły dotyczące wniosków pomocowych w ramach programów pomocy dla skrobiowej odmiany ziemniaka oraz nasion. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zdecyduje się na zastosowanie różnych programów pomocy dla inwentarza żywego, a rolnicy ubiegający się o pomoc dla inwentarza żywego zgłoszą do tego celu uprawę paszową i jeśli przekroczenie powierzchni wnioskowanej nie powoduje wyższych dopłat dla inwentarza żywego, nie przewiduje się żadnych kar.
- (61) W odniesieniu do wniosków pomocowych dla inwentarza żywego, nieprawidłowości będą prowadzić do niekwalifikowalności rozpatrywanego zwierzęcia. Przewiduje się zmniejszenia płatności od momentu znalezienia pierwszego zwierzęcia, u którego wykryto nieprawidłowości, lecz bez względu na poziom zmniejszenia powinny istnieć mniej surowe sankcje w przypadku gdy wykryje się nieprawidłowości u trzech lub mniej zwierząt. W każdym z innych przypadkach surowość sankcji powinna zależeć od procentu zwierząt, u których wykryto nieprawidłowości.
- (62) Rolnicy powinni mieć możliwość zamiany bydła oraz owiec i kóz w ramach limitów dozwolonych w stosownych zasadach sektorowych. Jeśli z przyczyn naturalnych rolnik nie jest w stanie dotrzymać zobowiązań dotyczących okresu przetrzymywania w ramach zasad sektorowych, zmniejszenia płatności oraz wykluczenia z płatności nie będą stosowane.
- (63) W przypadku gdy Państwo Członkowskie zadecyduje o zastosowaniu premii ubojowej, ze względu na znaczenie rzeźni dla celów prawidłowego funkcjonowania niektórych programów pomocy dla bydła, należy uwzględnić przypadki, w których rzeźnie z powodu rażącego zaniedbania lub celowych działań wydają fałszywe certyfikaty lub oświadczenia.
- (64) Jeśli chodzi o nieprawidłowości w zakresie płatności dodatkowych przewidzianych w art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie powinny ustalić sankcje odpowiadające sankcjom przewidzianym w stosunku do programów pomocy obszarowej oraz programów pomocowych dla żywego inwentarza chyba że jest to niestosowne. W ostatnim przypadku Państwa Członkowskie powinny zapewnić odpowiednio równoważne sankcje.
- (65) Zmniejszenia płatności oraz sankcje powinny być ustalone odnośnie do premii mlecznych oraz płatności dodatkowych w przypadku gdy rolnik ubiegający się o przyznanie pomocy nie spełnia wymogów dotyczących produkcji mleka.
- (66) Jeśli chodzi o obowiązki wzajemnej zgodności, poza zmniejszeniem płatności oraz wykluczeń z płatności w celu stosowania zasad proporcjonalności, należy ustalić, że od pewnego momentu powtarzalne naruszenia tych samych zobowiązań wzajemnej zgodności powinny być traktowane bez uprzedniego ostrzeżenia rolnika jako celowa niezgodność.
- (67) Zmniejszenia płatności oraz wykluczenia z płatności odnoszące się do kryteriów kwalifikowalności powinny z zasady nie być stosowane w przypadku gdy rolnik dostarczył zgodne z faktami informacje lub jeśli może udowodnić, że winą nie leży po jego stronie.
- (68) Rolnicy, którzy w jakimkolwiek momencie powiadomią właściwe władze krajowe o nieprawidłowościach występujących we wnioskach pomocowych, nie powinni podlegać zmniejszeniom płatności lub wykluczeniom bez względu na powód nieprawidłowości pod warunkiem że rolnik nie został powiadomiony przez właściwe władze o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu, i że władze nie poinformowały go wcześniej o wykrytych we wniosku nieprawidłowościach. Ta sama zasada powinna odnosić się do nieprawidłowych danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych zarówno w odniesieniu do zadeklarowanego bydła, w przypadku którego takie nieprawidłowości stanowią nie tylko nieprzestrzeganie obowiązku wzajemnej zgodności, ale także stanowią naruszenie kryterium kwalifikowalności, oraz przypadku bydła niezadeklarowanego, gdzie takie nieprawidłowości mają znaczenie wyłącznie w warunkach wzajemnej zgodności.
- (69) Zarządzanie małymi kwotami jest zajęciem żmudnym dla właściwych władz Państw Członkowskich. Dlatego stosowne jest upoważnienie Państw Członkowskich do nie wypłacania kwot, które są poniżej pewnego minimalnego limitu oraz do nie wymagania zwrotu nienależnie wypłaconych kwot jeśli ich sumy są niewielkie.
- (70) Należy określić szczegółowe warunki w celu zapewnienia równego zastosowania różnych potrąceń w odniesieniu do jednego lub więcej niż jednego wniosku pomocowego złożonego przez tego samego rolnika. Zmniejszenia płatności oraz wykluczenia z płatności przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny być stosowane z zastrzeżeniem dodatkowych sankcji w ramach innych przepisów prawa wspólnotowego lub krajowego.

- (71) Jeśli w wyniku działania siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności rolnik nie jest w stanie spełnić wymagań przewidzianych w zasadach sektorowych nie powinien on tracić prawa do dopłat. Należy określić, które okoliczności mogą być uznawane przez właściwe władze za okoliczności wyjątkowe.
- (72) Aby zapewnić jednolite zastosowanie zasady dobrej wiary na terenie Wspólnoty w przypadku gdy zostaną odzyskane nienależnie wypłacone kwoty, należy określić warunki, na których można powołać się na te zasady z zastrzeżeniem wydatków związanych rozliczaniem kont zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾.
- (73) Należy określić zasady ustanawiające konsekwencje przekazania całych gospodarstw, które na pewnych warunkach zgodnie z programami płatności bezpośrednich podlegają zintegrowanemu systemowi.
- (74) Z zasady Państwa Członkowskie powinny podjąć wszelkie dalsze kroki niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie w stosownym zakresie powinny udzielać sobie wzajemnej pomocy.
- (75) Komisja powinna, w odpowiednich przypadkach, być informowana o wszelkich środkach podejmowanych przez Państwo Członkowskie w celu wprowadzenia zmian do stosowanego zintegrowanego systemu. Aby umożliwić Komisji skuteczne monitorowanie zintegrowanego systemu, Państwa Członkowskie powinny przesyłać Komisji coroczne statystyki kontroli. Ponadto Państwa Członkowskie powinny informować Komisję o wszelkich środkach podejmowanych w celu użytkowania ziemi pod stałe pastwisko.
- (76) Należy określić zasady odnośnie do podstawy obliczania zmniejszenia płatności nakładanego w ramach modulacji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, klucz przydziału środków finansowych udostępnionych z tego tytułu, a także podstawę obliczania dodatkowej kwoty pomocy przewidzianej w art. 12 niniejszego rozporządzenia w celu ustalenia zasad do określenia, czy osiągnięty został próg 5 000 EUR, o którym mowa w niniejszym artykule.
- (77) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r. W tym samym dniu rozporządzenie (WE) nr 2419/2001 powinno utracić moc. Jednak w odniesieniu do wniosków pomocowych odnoszących się do roku gospodarczego lub okresów premiovych, które rozpoczynają się z dniem 1 stycznia 2005 r., wyżej wymienione rozporządzenie powinno nadal obowiązywać. Konieczne są przepisy szczególne zapewniające, że potrącenia stosowane na podstawie zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 2419/2001 nie zostaną w całości wykorzystane z powodu przejścia do nowego systemu.
- (78) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komisji Zarządzającej Płatnościami Bezpośrednimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I

ZAKRES ORAZ WARUNKI OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady wdrożenia wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli (zwanego dalej „zintegrowanym systemem”) ustanowionych na mocy tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 z zastrzeżeniem określonych warunków ustanowionych przez rozporządzenia dotyczące indywidualnych programów pomocy.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „użytki rolne”: oznaczają ziemię uprawianą do produkcji upraw oraz grunty odłogowane lub utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, a także ziemię pod uprawą szklarniową lub pod stałym lub ruchomym przykryciem;

- 2) „trwałe użytki zielone”: oznaczają ziemię przeznaczoną do uprawy trawy lub innych upraw zielonych zasianych naturalnie lub uprawianych (zasianych), nie włączone do systemu płodozmianu gospodarstwa przez okres pięciu lat lub dłużej;

- 3) „system identyfikacji i ewidencji bydła”: oznacza system identyfikacji i ewidencji bydła ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego oraz Rady ⁽²⁾;

- 4) „kolczyk”: oznacza kolczyk stosowany do identyfikacji zwierząt, o których mowa w art. 3 lit. a) oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;

⁽¹⁾ Dz. U. L 160, z 26.6.1999, str. 103.

⁽²⁾ Dz. U. L 204 z 11.8.2000, str. 1.

- 5) „skomputeryzowana baza danych bydła”: oznacza skomputeryzowaną bazę danych, o której mowa w art. 3 lit. b) oraz art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- 6) „paszport zwierzęcia”: oznacza paszport zwierzęcia, o którym mowa w art. 3 lit. c) oraz art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- 7) „ewidencja”: oznacza ewidencję prowadzoną przez właścicieli zwierząt zgodnie z art. 4 dyrektywy Rady 92/102/EWG ⁽¹⁾, art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 ⁽²⁾ oraz art. 3 lit. d) oraz art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- 8) „elementy systemu identyfikacji i ewidencji bydła”: oznacza elementy, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- 9) „kod identyfikacyjny”: oznacza kod identyfikacyjny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- 10) „nieprawidłowości”: oznaczają każdy przypadek nieprzestrzegania stosownych zasad przydzielania rozpatrywanej pomocy;
- 11) „pojedynczy wniosek”: oznacza wniosek o przyznanie płatności bezpośrednich w odniesieniu do systemu płatności jednolitych i wszelkich innych programów pomocy obszarowej ustanowionych zgodnie z tytułem III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- 12) „systemy pomocy obszarowej”: oznacza system płatności jednolitych oraz wszelkie inne systemy pomocy ustanowione zgodnie z tytułem IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, z wyjątkiem systemów ustanowionych zgodnie z rozdziałem 7, 11 oraz 12 tego tytułu;
- 13) „wniosek o pomoc w odniesieniu do inwentarza żywego”: oznacza wnioski o przyznanie pomocy w ramach systemu premii dla owiec i kóz oraz systemu płatności dla bydła i cieląt, przewidzianych w rozdziałach 11 oraz 12 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- 14) „wniosek pomocowy o przyznanie premii mlecznej”: oznacza wnioski o przyznanie pomocy w ramach systemu premii mlecznych oraz systemu płatności dodatkowych, przewidzianych w rozdziale 7 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- 15) „użytkowanie”: oznacza użytkowanie ziem pod względem rodzaju upraw, rodzaju przykrycia ziemi lub braku upraw;
- 16) „programy pomocy w odniesieniu do bydła”: oznacza programy pomocy, o których mowa w art. 121 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- 17) „program pomocy dla owiec/kóz”: oznacza program pomocy, o którym mowa w art. 111 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- 18) „bydło zadeklarowane”: oznacza bydło zadeklarowane we wniosku o pomoc dla inwentarza żywego w ramach programy pomocy dla bydła;
- 19) „bydło nie zadeklarowane”: oznacza bydło nie zadeklarowane we wniosku o pomoc dla inwentarza żywego, ale potencjalnie kwalifikujące się do przyznania pomocy w ramach programu pomocy dla bydła;
- 20) „okres przetrzymania”: oznacza okres, w czasie którego zwierzę, na które został złożony wniosek o przyznanie pomocy, musi być przetrzymane w gospodarstwie na podstawie następujących warunków:
- a) artykuł 5 oraz 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2342/1999 z dnia 28 października 1999 r. ustanawiający szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w zakresie programów premiovych ⁽³⁾ w odniesieniu do premii specjalnych dla bydła męskiego;
- b) artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999 w odniesieniu do premii dla krów mamek;
- c) artykuł 37 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999 w odniesieniu do premii ubojowych;
- d) artykuł 2 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2550/2001 z dnia 21 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2529/2001 w sprawie wspólnej organizacji rynku baraniny i mięsa koziego w zakresie programów premii zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2419/2001 ⁽⁴⁾ w odniesieniu do pomocy wypłacanej dla owiec i kóz;
- 21) „właściciel zwierzęcia”: oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną ponoszącą stałą bądź tymczasową odpowiedzialność za zwierzę, w tym w czasie transportu lub w czasie sprzedaży;
- 22) „obszar zatwierdzony”: oznacza obszar spełniający wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy, w przypadku systemu płatności jednolitych obszar zadeklarowany uważa się za zatwierdzony jedynie gdy towarzyszy mu odpowiednia liczba uprawnień do płatności;
- 23) „zwierzę zatwierdzone”: oznacza zwierzę spełniające wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy;
- 24) „okres premiovych”: oznacza okres, którego dotyczą wnioski o przyznanie pomocy niezależnie od momentu ich złożenia;
- 25) „System Informacji Geograficznej” (zwany dalej „GIS”): oznacza skomputeryzowane techniki systemu informacji geograficznej, o których mowa w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

⁽¹⁾ Dz.U. L 5 z 5.12.1992, str. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 5 z 9.12.2004, str. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 4.11.1999, str. 30. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1473/2003 (Dz.U. L 211 z 21.8.2003 str. 12).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 105. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2307/2003 (Dz.U. L 342 z 30.12.2003 str. 11).

- 26) „działka referencyjna”: oznacza obszar ustalony geograficznie zachowujący unikalną identyfikację zarejestrowaną w GIS w systemie identyfikacyjnym Państwa Członkowskiego, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- 27) „materiał graficzny”: oznacza mapy oraz inne dokumenty wykorzystywane do przekazywania informacji zawartych w GIS pomiędzy wnioskodawcami a Państwami Członkowskimi;
- 28) „krajowy system geodezyjny”: oznacza referencyjny system współrzędnych pozwalający na wykonanie standardowych pomiarów oraz unikalną identyfikację działek rolnych w zainteresowanych Państwach Członkowskich. Jest to system, w którym stosuje się różne systemy współrzędnych, które będą zgodne w każdym z Państw Członkowskich;
- 29) „agencja płatnicza”: oznacza władze oraz organy, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 ⁽¹⁾;
- 30) „wzajemna zgodność”: oznacza ustawowe wymogi dotyczące zarządzania oraz dobrej kultury rolnej zgodnie z art. 4 oraz art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- 31) „obszary wzajemnej zgodności”: oznacza różne obszary podlegające ustawowym wymogom zarządzania w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz podlegające dobrej kulturze rolnej przewidzianej w załączniku IV tego rozporządzenia;
- 32) „akt”: oznacza każdą dyrektywę oraz rozporządzenie ujęte w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jednak dyrektywa oraz rozporządzenia zawarte w punktach 6, 7, 8 oraz 8a załącznika III do tego rozporządzenia stanowią jeden akt;
- 33) „norma”: oznacza normy określone przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 5 oraz załącznikiem IV do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- 34) „wymóg”: w kontekście wzajemnej zgodności termin ten oznacza indywidualny ustawowy wymóg dotyczący zarządzania wynikający z artykułów, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w ramach danego aktu, różniący się istotą od innych wymogów zawartych w tym samym akcie;
- 35) „niezgodność”: oznacza wszelką niezgodność z wymogami oraz normami; niezgodność z obowiązkami określonymi w art. 4 niniejszego rozporządzenia będzie stanowiła przypadek niezgodności;
- 36) „organy wyspecjalizowane”: oznaczają krajowe władze właściwe, zgodnie z pierwszym akapitem art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003; odpowiedzialne za zapewnianie zgodności z ustawowymi wymogami zarządzania oraz dobrej kultury rolnej;

- 37) „stwierdzona indywidualna ilość referencyjna”: oznacza indywidualne ilości referencyjne, do których upoważniony jest rolnik.

Artykuł 3

Użytkowanie ziem na trwałych użytkach zielonych na poziomie Państw Członkowskich

1. Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w trzecim akapicie art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003; Państwa Członkowskie będą, zgodnie z pierwszym ustępem wyżej wymienionego rozporządzenia, zapewniać utrzymanie stosunku ilości trwałych użytków zielonych do całkowitego obszaru rolnego, zdefiniowanego w art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 796/2004. Ten obowiązek będzie obowiązywał na poziomie krajowym oraz regionalnym.

Jeśli jednak użytkowana jest ilość trwałych użytków zielonych, wyrażona w liczbach bezwzględnych, ustalona zgodnie z ust. 4 lit. a) to obowiązek określony w pierwszym akapicie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 będzie uznany za spełniony.

2. Do celów zastosowania drugiego akapitu art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie zapewnią, iż stosunek, o którym mowa w ust. 1, nie ulegnie zmniejszeniu ze szkodą dla trwałych użytków zielonych o więcej niż 10 proc. w stosunku do proporcji w roku 2003.

3. Stosunek, o którym mowa w ust. 1, będzie określany corocznie na podstawie obszarów zadeklarowanych przez rolników w rozpatrywanym roku.

4. Stosunek na 2003 r., o którym mowa w ust. 2, będzie określony w następujący sposób:

a) trwałe użytki zielone będą oznaczać trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2003 r., plus ziemie pod stałym pastwiskiem zadeklarowane w 2005 r. zgodnie z art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia nie zadeklarowane w 2003 r. do użytkowania innego niż użytki zielone, chyba że rolnik jest w stanie przedstawić, że te ziemie nie były trwałymi użytkami zielonymi w 2003 r.

Obszary zadeklarowane w 2005 r. jako trwałe użytki zielone, a które w 2003 r. kwalifikowały się do przyznania płatności obszarowych na rośliny uprawne zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych ⁽²⁾ zostaną odrzucone.

Ziemie będące trwałymi użytkami zielonymi w 2003 r., lub które od 2003 r. są zalesiane lub będą zalesione zgodnie z trzecim akapitem art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zostaną odrzucone.

⁽¹⁾ Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

⁽²⁾ Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 1.

- b) Całkowity obszar rolny będzie stanowić całkowity obszar rolny zadeklarowany przez rolnika w 2005 r.

Artykuł 4

Utrzymanie ziemi na trwałych użytkach zielonych na poziomie indywidualnym

1. Jeśli zostanie stwierdzone, że stosunek, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, małego, to Państwo Członkowskie, na poziomie krajowym lub regionalnym, ustanowi zakaz dla rolników ubiegających się o pomoc w ramach jakichkolwiek systemów płatności ujętych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przekształcania trwałych użytków zielonych bez uprzedniej autoryzacji.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że wymóg, o którym mowa w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, nie będzie mógł być spełniony to zainteresowane Państwo Członkowskie, zgodnie ze środkami podjętymi zgodnie z ust. 1, ustanowi na poziomie regionalnym lub krajowym, obowiązek dla rolników ubiegających się o pomoc w ramach jakichkolwiek systemów płatności bezpośrednich ujętych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ponownego przekształcania ziemi na trwałe użytki zielone dla rolników, którzy posiadają ziemię przekształconą z trwałych użytków zielonych w ziemię pod inne użytkowanie.

Obowiązek ten zacznie obowiązywać w roku 2005 r. w stosunku do ziem przekształconych pod inne użytkowanie od daty ustalonej na złożenie wniosków o pomoc obszarową za rok 2003. W roku 2006 obowiązek ten zacznie obowiązywać w stosunku do ziem przekształconych w ten sposób od daty rozpoczęcia dwunastomiesięcznego okresu poprzedzającego ostatni dzień na złożenie pojedynczych wniosków zgodnie z art. 11 w zainteresowanych Państwach Członkowskich.

W tym przypadku rolnicy przekształcą taki procent powierzchni na trwałe użytki zielone lub ustalą taką powierzchnię jako trwały użytek zielony. Procent będzie obliczany na podstawie obszaru przekształconego w ten sposób przez rolnika oraz powierzchni potrzebnej do ponownego ustalenia równowagi.

Jednak jeśli ziemię te zostały przekazane po ich przekształceniu na ziemię pod inne użytkowanie, obowiązek ten będzie obowiązywał wyłącznie jeśli przekazanie odbyło się po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Odmienne od przepisów art. 2 pkt 2, obszary ponownie przekształcone lub ponownie ustanowione jako trwałe użytki zielone, ziemię te z pierwszym dniem ich ponownego przekształcenia lub ustalenia będą uważane za „trwałe użytki zielone”.

3. Jednak obowiązek rolników określony w ust. 1 i 2 nie będzie stosowany w przypadkach, gdy rolnicy utworzą ziemię pod trwałe użytki zielone w ramach programów zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2078/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymogami ochrony środowiska i utrzymania terenów wiejskich⁽¹⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia⁽²⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 1017/94 z dnia 26 kwietnia 1994 r. dotyczącego zmiany przeznaczenia gruntów z orných na ekstensywny chów zwierząt gospodarskich w Portugalii⁽³⁾.

CZĘŚĆ II

ZINTEGROWANY SYSTEM ADMINISTRACJI I KONTROLI

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 5

Identyfikacja rolników

Z zastrzeżeniem art. 22 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jednolity system do rejestracji identyfikacji każdego rolnika przewidziany w art. 18 ust. 1 lit. f) wyżej wymienionego rozporządzenia będzie gwarantował jednolitą identyfikację w odniesieniu do wszystkich wniosków pomocowych złożonych przez jednego rolnika.

Artykuł 6

Identyfikacja działek rolnych

1. System identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 będzie stosowany na poziomie działek referencyjnych takich jak działka katastralna lub na poziomie bloku produkcyjnego co zapewni jednolitą identyfikację każdej działki referencyjnej.

Ponadto Państwa Członkowskie zapewnią wiarygodny sposób identyfikacji działek rolnych, a w szczególności będą wymagały złożenia pojedynczego szczegółowego wniosku lub dostarczenia dokumentów określonych przez właściwe władze, które umożliwią zlokalizowanie oraz zmierzenie każdej działki rolnej. GIS będzie działał na podstawie krajowego systemu geodezji.

2. Państwo Członkowskie zapewni, aby w odniesieniu do przynajmniej 75 % działek referencyjnych zadeklarowanych we wniosku pomocowym, przynajmniej 90 % obszaru kwalifikowało się do wypłat zgodnie z systemem płatności jednolitych. Ocena będzie dokonywana corocznie przy użyciu stosowanych metod statystycznych.

3. W przypadku płatności obszarowych na orzechy, przewidzianych w rozdziale 4 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1742/2003. Państwa Członkowskie, dla których gwarantowany obszar na terenie kraju określony w art. 84 ust. 3 tego rozporządzenia wyniesie ponad 1 500 ha, z dniem 1 stycznia 2006 r. wprowadzi dodatkowy poziom informacji GIS odnoszący się do liczby drzew przypadających na każdą działkę, ich rodzaj, umiejscowienie oraz obliczenia powierzchni sadowniczej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 85.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

⁽³⁾ Dz.U. L 112 z 3.5.1994, str. 2.

Artykuł 7

Identyfikacja oraz rejestracja uprawnień do płatności

1. System identyfikacji i rejestracji uprawnień do płatności przewidziany w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 będzie stanowił elektroniczny rejestr prowadzony na poziomie Państwa Członkowskiego, który będzie zapewniał, szczególnie w odniesieniu do kontroli krzyżowych przewidzianych w art. 24 niniejszego rozporządzenia skuteczne śledzenie uprawnień do płatności, szczególnie w odniesieniu do następujących elementów:

- a) właściciel;
- b) wartość;
- c) data ustanowienia płatności;
- d) data ostatniego zastosowania;
- e) źródło, w szczególności w stosunku do jej przypisania, rezerwy początkowej lub krajowej, kupna, najmu, odziedziczenia;
- f) rodzaj uprawnienia, w szczególności uprawnienia do płatności z tytułu odłogowania, uprawnienia podlegające specjalnym warunkom zgodnie z art. 48 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (2) oraz autoryzowane uprawnienia zgodnie z art. 60 tego rozporządzenia;
- g) w stosownych przypadkach, ograniczenia regionalne.

2. Państwa Członkowskie, w których znajduje się więcej niż jedna Agencja Płatnicza, mogą zdecydować się na stosowanie rejestru elektronicznego na poziomie Agencji Płatniczej. W takich przypadkach Państwa Członkowskie muszą zapewnić zgodność różnych rejestrów.

Artykuł 8

Ogólne zasady dotyczące działek rolnych

1. Działka, na której znajdują się drzewa, będzie uważana za działkę rolną dla celów programów pomocy obszarowej pod warunkiem że działalność rolnicza, o której mowa w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub, odpowiednio, planowana produkcja może odbywać się w podobny sposób jak na działkach bez drzew na tym samym obszarze.

2. W odniesieniu do uprawy paszowej:

- a) jeśli uprawa paszowa jest w powszechnym użyciu, właściwe władze będą ją przyznawać indywidualnym rolnikom proporcjonalnie do jej użycia lub prawa do jej użycia;
- b) do celów zastosowania art. 131 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, każda uprawa paszowa musi być dostępna do hodowli zwierząt przez minimalny okres siedmiu

miesięcy, data rozpoczęcia przypadająca na okres pomiędzy 1 stycznia a 31 marca zostanie ustalona przez Państwo Członkowskie.

- c) do celów zastosowania art. 131 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku gdy uprawa paszowa znajduje się na terenie Państwa Członkowskiego innym niż główne miejsce działalności rolnika, obszar ten na życzenie rolnika będzie uznawany za część jego gospodarstwa pod warunkiem że obszar ten będzie znajdował się w najbliższym sąsiedztwie tego gospodarstwa, oraz że większa część całości gruntów rolnych użytkowanych przez rolnika będzie znajdowała się w Państwie Członkowskim w miejscu głównej działalności rolnika.

Artykuł 9

System kontroli w odniesieniu do wzajemnej zgodności

Państwa Członkowskie ustanowią system gwarantujący skuteczną kontrolę w zakresie wzajemnej zgodności. System ten będzie, zgodnie z rozdziałem III tytułu III niniejszego rozporządzenia uwzględniał:

- a) sytuacje, w których władza właściwa nie jest Agencją Płatniczą, przekazywanie niezbędnych informacji dotyczących rolników ubiegających się o przyznanie płatności bezpośrednich od Agencji Płatniczej do wyspecjalizowanych organów kontroli i/lub, w stosownych przypadkach, poprzez organ koordynujący, o którym mowa w art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) metody, które należy stosować przy typowaniu próbek kontrolnych;
- c) wskazówki dotyczące istoty oraz zakresu przeprowadzenia kontroli na miejscu;
- d) raporty kontroli w szczególności zawierające ujawnione niezgodności oraz ocenę ich ważności, zakresu, trwałości oraz powtarzalności;
- e) sytuacje, w których właściwy organ kontrolny nie jest Agencją Płatniczą, przekazywanie raportów kontroli z wyspecjalizowanych organów kontroli zarówno do Agencji Płatniczej lub organu koordynującego lub obu, o których mowa w art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- f) zastosowanie przez Agencję Płatniczą systemu zmniejszenia płatności oraz wykluczenia z płatności.

Ponadto Państwa Członkowskie mogą ustalić procedurę, zgodnie z którą rolnik wskaże Agencji Płatniczej elementy niezbędne do identyfikacji wymogów i standardów mających zastosowanie w jego przypadku.

Artykuł 10

Wypłacenie pomocy

1. Z zastrzeżeniem okresu przewidzianego w art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub jakichkolwiek zasad ustalających wypłaty zaliczek zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, płatności bezpośrednie podlegające niniejszemu rozporządzeniu nie mogą być wypłacane przed dokonaniem przez Państwo Członkowskie kontroli w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. W odniesieniu do kontroli dotyczących wzajemnej zgodności określonych w rozdziale III tytułu III niniejszego rozporządzenia, które nie mogą być przeprowadzone przed dokonaniem płatności, wszelkie nienależne wypłaty zostaną ściągnięte zgodnie z art. 73 niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ II

WNIOSKI POMOCOWE

ROZDZIAŁ I

POJEDYNCZY WNIOSEK

Artykuł 11

Data złożenia pojedynczego wniosku

1. Rolnik ubiegający się o przyznanie pomocy w ramach systemu pomocy obszarowej może złożyć tylko jeden pojedynczy wniosek na rok.

Rolnik, który nie złoży wniosku w ramach jakiegokolwiek systemu pomocy obszarowej, ale będzie się ubiegał o pomoc w ramach innego systemu pomocy ujętego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, złoży pojedynczy wniosek jeśli będzie posiadał do swojej dyspozycji grunty rolne określone w art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 796/2004, w którym zamieści te grunty zgodnie z art. 14. Jednak Państwa Członkowskie mogą zwolnić rolników z tego obowiązku, w stosownych przypadkach informacje zostaną przekazane właściwym władzom w ramach innych systemów administracji i kontroli gwarantujących kompatybilność ze zintegrowanym systemem zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

2. Pojedynczy wniosek zostanie złożony w terminie ustalonym przez Państwo Członkowskie, lecz nie później niż do 15 maja. Finlandia oraz Szwecja mogą jednak ustalić inny termin na złożenie wniosku, nie później jednak niż do 15 czerwca.

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, będzie istniała możliwość przedłużenia terminów, o których mowa w pierwszym akapicie niniejszego ustępu w niektórych strefach o wyjątkowych warunkach klimatycznych, gdzie zastosowanie się do ustalonych terminów jest niemożliwe.

W trakcie ustalania terminu Państwa Członkowskie powinny wziąć pod uwagę okres niezbędny do zapewnienia istotnych danych dla właściwego zarządzania administracyjnego oraz finansowego pomocą oraz zapewnią ustalenie terminów kontroli, a w szczególności terminów do ustalenia zgodnie z art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

3. Jeśli dla tego samego rolnika za zarządzanie programami pomocy, dla których wymagane jest złożenie pojedynczego wniosku, odpowiedzialna jest więcej niż jedna Agencja Płatnicza, to zainteresowane Państwa Członkowskie powinny podjąć stosowne kroki w celu zapewnienia, że wymagane informacje w niniejszym artykule będą dostępne dla wszystkich zaangażowanych Agencji Płatniczych.

Artykuł 12

Treść pojedynczego wniosku

1. Pojedynczy wniosek będzie zawierał wszystkie informacje niezbędne do ustalenia uprawnień do otrzymania pomocy, w tym:

- a) tożsamość rolnika;
- b) program lub programy pomocy, których dotyczy wniosek;
- c) identyfikację uprawnień do płatności zgodną z systemem identyfikacji i rejestracji przewidzianym w art. 7 dla celów systemu płatności jednolitych, z wyszczególnieniem na uprawnienia do płatności z tytułu terenów odłogowanych oraz innych płatności;
- d) szczegóły pozwalające na identyfikację wszystkich działek rolnych znajdujących się w gospodarstwie, ich powierzchnię wyrażoną w hektarach do dwóch miejsc po przecinku, ich położenie i, w odpowiednich przypadkach, ich użytkowanie oraz informacje, czy działka rolna jest nawadniana;
- e) oświadczenie rolnika o tym, że jest on świadomy warunków odnoszących się do rozpatrywanych programów pomocowych.

2. W celu identyfikacji uprawnień do płatności, o których mowa w ust. 1 lit. c), wstępnie zadrukowane formularze przekazane rolnikowi zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, powinny zawierać identyfikację uprawnień do płatności zgodną z systemem identyfikacji i rejestracji przewidzianym w art. 7 z wyszczególnieniem na płatności z tytułu odłogowania oraz innych płatności.

Podczas składania wniosku rolnik powinien poprawić wstępnie zadrukowany formularz jeśli wystąpiły poprawki szczególnie w odniesieniu do przeniesienia uprawnień do płatności zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Rolnik osobno zgłosi obszar podlegający uprawnieniom do płatności z tytułu odłogowania oraz obszar podlegający innym uprawnieniom. Zgodnie z art. 54 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 rolnik będzie ubiegał się o płatności z tytułu odłogowania przed zgłoszeniem innych uprawnień. Tak więc rolnik może zgłosić obszar przeznaczony na odłogowanie zgodnie z liczbą uprawnień do płatności z tytułu odłogowania pod warunkiem że będzie posiadał do swojej dyspozycji odpowiednią powierzchnię obszaru kwalifikowalnego. Jeśli powierzchnia obszaru kwalifikowalnego będzie mniejsza niż liczba uprawnień do płatności z tytułu odłogowania, rolnik może ubiegać się o liczbę uprawnień do płatności z tytułu odłogowania odpowiadającą powierzchni obszaru którym dysponuje.

3. W celu identyfikacji wszystkich działek rolnych w gospodarstwie, o których mowa w ust.1 lit. d), wstępnie zadrukowane formularze przekazane rolnikowi zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, powinny zawierać informacje na temat maksymalnego obszaru kwalifikowalnego przypadającego na działkę referencyjną do celów systemu płatności jednolitych. Ponadto materiał graficzny przekazany rolnikowi zgodnie z tymi samymi przepisami będzie wskazywać granice działek referencyjnych oraz ich unikalną identyfikację, natomiast rolnik wskaże położenie każdej działki rolnej. Ponadto podczas składania formularza wniosku rolnik poprawi wstępnie zadrukowany formularz, jeśli wystąpiły jakiegokolwiek poprawki.

Artykuł 13

Określone wymogi dotyczące pojedynczego wniosku

1. W przypadku gdy wniosek o przyznanie płatności obszarowych na rośliny uprawne zgodnie z rozdziałem 10 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zawiera oświadczenie o uprawie lnu oraz konopi na włókna zgodnie z art. 106 tego rozporządzenia, to należy dostarczyć oficjalne etykiety stosowane na opakowaniach nasion zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE⁽¹⁾ oraz w szczególności z art. 12 tej dyrektywy lub, w przypadku lnu uprawianego na włókna, wszelkie inne dokumenty uznane jako równoważne przez zainteresowane Państwa Członkowskie, łącznie z certyfikatem przewidzianym w art. 19 tej dyrektywy.

Jeśli siew przypada po ostatecznym terminie na dostarczenie pojedynczego wniosku, etykiety lub dokumenty należy dostarczyć najpóźniej do 30 czerwca.

Jeśli etykiety nasion lnu uprawianego na włókna muszą być również złożone do innych władz krajowych, Państwa Członkowskie mogą zapewnić zwrot tych etykiet rolnikowi po ich złożeniu.

W przypadku konopi uprawianych na włókna należy dostarczyć wszelkie informacje wymagane do identyfikacji działek obsianych konopiami dla każdego rodzaju zasianych konopi.

W tym przypadku oraz kiedy rolnik zamierza produkować konopie zgodnie z art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 pojedynczy wniosek powinien zawierać:

- a) kopię umowy lub zobowiązania, o których mowa w art. 52 i 106 wyżej wymienionego rozporządzenia, chyba że Państwo Członkowskie ustali, że kopia ma być dostarczona w późniejszym terminie, lecz nie później niż 15 września;
- b) w przypadku, o którym mowa w art. 52, wyżej wymienionego rozporządzenia wskazanie ilości użytych nasion (kg na hektar);

c) oficjalne etykiety stosowane na opakowaniach nasion zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE oraz w szczególności z art. 12 tej dyrektywy, jeśli siew przypada po ostatecznym terminie na złożenie pojedynczego wniosku etykiety należy dostarczyć najpóźniej do 30 czerwca. Jeśli etykiety należy dostarczyć innym władzom krajowym to Państwa Członkowskie muszą zapewnić aby etykiety po ich wcześniejszym złożeniu zostały zwrócone rolnikowi zgodnie z tym punktem.

2. W przypadku ziem odłogowanych zgodnie z art. 55 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub zgodnie z pierwszym tiret art. 107 ust. 3) tego rozporządzenia, pojedynczy wniosek powinien zawierać niezbędny dowód wymagany zgodnie ze stosowanymi zasadami sektorowymi.

3. W przypadku gdy wniosek pomocowy o przyznanie premii specjalnej na pszenicę durum przewidziany w rozdziale I tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przyznanie premii uzupełniającej na pszenicę durum oraz specjalnej pomocy przewidzianej w art.105 tego rozporządzenia, pojedynczy wniosek powinien zawierać dowód, zgodnie z zasadami ustalonymi przez Państwo Członkowskie, że zużyto minimalną ilość kwalifikowanych nasion pszenicy durum.

4. W przypadku wniosku o przyznanie płatności na uprawę ryżu, przewidzianego w rozdziale 3 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, pojedynczy wniosek powinien zawierać specyfikację rodzaju zasianego ryżu oraz identyfikację stosowanych działek.

5. W przypadku wniosku o przyznanie płatności na orzechy przewidzianego w rozdziale 4 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, pojedynczy wniosek powinien zawierać liczbę drzew, ich umiejscowienie oraz rodzaj.

6. W przypadku wniosku o przyznanie płatności na uprawę roślin energetycznych przewidzianego w rozdziale 5 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 pojedynczy wniosek powinien zawierać kopię umowy zawartej przez wnioskodawcę z pierwszym przetwórcą zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 2237/2003.

7. W przypadku wniosku o przyznanie płatności na uprawę skrobiowej odmiany ziemniaka przewidzianego w rozdziale 6 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, pojedynczy wniosek powinien zawierać kopię umowy kontraktacyjnej, jednak Państwo Członkowskie może ustalić, że kopia może być dostarczona w późniejszym terminie, lecz nie później niż 30 czerwca.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 74.

8. W przypadku wniosku o przyznanie pomocy z tytułu nasion, przewidzianego w rozdziale 9 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, pojedynczy wniosek powinien zawierać:

- a) kopię umowy uprawy lub oświadczenia o uprawie, jednak Państwo Członkowskie może ustalić, że kopia może być dostarczona w późniejszym terminie, lecz nie później niż 15 września;
- b) wskazanie gatunków nasion wysiewanych na każdej działce;
- c) wskazanie ilości produkowanych kwalifikowanych nasion, wyrażonych w kwintalach do jednego miejsca po przecinku, jednak Państwa Członkowskie mogą ustalić, że te informacje mogą być dostarczone w późniejszym terminie, lecz nie później niż 15 czerwca w roku następującym po żniwach;
- d) kopię dokumentów pomocniczych stwierdzających, że ilość nasion, o których mowa zostały oficjalnie kwalifikowane, jednak Państwo Członkowskie może ustalić, że te informacje mogą być dostarczone w późniejszym terminie, lecz nie później niż 31 maja w roku następującym po żniwach.

Artykuł 14

Ogólne zasady dotyczące pojedynczego wniosku oraz oświadczeń składanych odnośnie do określonego użytkowania ziemi

1. Rodzaje użytkowania ziem, o których mowa w art. 5 ust. 2 oraz art. 51 rozporządzenia (WE) Nr 1782/2003 oraz tych ujętych w załączniku V do tego rozporządzenia, a także ziemie użytkowane do produkcji lnu uprawianego na włókna w przypadkach, gdy te ziemie nie muszą być zadeklarowane zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia, zostaną zadeklarowane w osobnej pozycji w formularzu pojedynczego wniosku.

Ziemie nie użytkowane w celach ubiegania się o pomoc w ramach programów pomocowych przewidzianych w tytułach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz nie ujęte w załączniku V tego rozporządzenia będą zgłaszane w jednej lub więcej niż jednej pozycji „inne użytkowania”.

Państwa Członkowskie mogą ustalić, że pierwszy oraz drugi akapit nie będą stosowane, w stosownych przypadkach informacje zostaną przekazane właściwym władzom w ramach innych systemów administracji i kontroli gwarantujących zgodność ze zintegrowanym systemem zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

2. W pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitych Państwa Członkowskie mogą zrezygnować z przepisów art. 12 i 13, jeśli uprawnienia do płatności nie zostaną ostatecznie ustalone w ostatecznym terminie na złożenie pojedynczego wniosku.

3. Państwa Członkowskie mogą zadecydować, że wszystkie wnioski pomocowe przewidziane w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zostaną objęte pojedynczym wnioskiem. W tym przypadku rozdziały II oraz III niniejszego tytułu będą

stosowane z niezbędnymi zmianami w odniesieniu do określonych wymagań ustalonych w celu stosowania wniosku pomocowego w ramach tych programów.

4. Każde Państwo Członkowskie może określić minimalny rozmiar działki rolnej, w odniesieniu do której złożony zostanie wniosek. Jednak minimalna powierzchnia działki nie może przekroczyć 0,3 ha.

Artykuł 15

Poprawki do pojedynczych wniosków

1. Po wygaśnięciu limitu czasu na złożenie pojedynczego wniosku, poszczególne działki rolne wraz z ewentualnie towarzyszącymi im uprawnieniami do płatności nie zadeklarowane w pojedynczym wniosku w celu otrzymania pomocy w ramach jakiegokolwiek systemu pomocy obszarowej, mogą być dodane do pojedynczego wniosku pod warunkiem że przestrzegane są wymogi w ramach stosownych programów pomocowych.

Zmian dotyczących użytkowania ziem lub programu pomocowego w odniesieniu do poszczególnych działek rolnych zadeklarowanych w pojedynczym wniosku można dokonać na tych samych warunkach.

Jeśli poprawki, o których mowa w pierwszym i drugim akapicie mają związek z jakimikolwiek dokumentami pomocniczymi lub umowami do dostarczenia, stosowne poprawki do tych dokumentów lub umów będą również dozwolone.

2. Z zastrzeżeniem terminów ustalonych przez Finlandię oraz Szwecję na dostarczenie pojedynczych wniosków zgodnie z pierwszym akapitem art. 11 ust. 2, poprawki zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu zostaną pisemnie zadeklarowane właściwym władzom najpóźniej do 31 maja, w przypadku Finlandii i Szwecji najpóźniej do 15 czerwca stosownego roku kalendarzowego.

3. Jeśli właściwe władze poinformowały rolnika o nieprawidłowościach w pojedynczym wniosku lub jeśli powiadomiły go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu i jeśli ta kontrola ujawni nieprawidłowości, poprawki zgodnie z ust. 1 nie będą zatwierdzone w odniesieniu do działek rolnych, w przypadku których wykryto nieprawidłowości.

ROZDZIAŁ II

WNIOSKI O PRYZNANIE POMOCY DLA INWENTARZA ŻYWEGO

Artykuł 16

Wymogi dotyczące wniosków o przyznanie pomocy dla inwentarza żywego

1. Wniosek o przyznanie pomocy dla inwentarza żywego powinien zawierać wszystkie informacje niezbędne do ustalenia uprawnień do otrzymania pomocy, w tym:

- a) tożsamość rolnika;

- b) odniesienie do pojedynczego wniosku, jeśli został wcześniej złożony;
- c) liczbę zwierząt każdego typu w odniesieniu do których złożono wniosek o przyznanie pomocy, w przypadku bydła kod identyfikacyjny zwierząt;
- d) w stosownych przypadkach, zobowiązanie rolnika do utrzymania zwierząt, o których mowa w punkcie c) w gospodarstwie w trakcie okresu przetrzymania oraz informacje o miejscu lub miejscach, gdzie zwierzęta będą przetrzymywane w danym okresie lub okresach;
- e) w stosownych przypadkach, indywidualny limit lub indywidualny pułap dla rozpatrywanych zwierząt;
- f) w stosownych przypadkach, indywidualną ilość referencyjną mleka posiadaną przez rolnika w dniu 31 marca lub, jeśli zainteresowane Państwo Członkowskie zdecyduje się na zastosowanie uchylecia przewidzianego w art. 44 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2342/1999, 1 kwietnia danego roku kalendarzowego; jeśli ilość nie jest znana w dniu zgłoszenia wniosku, właściwe władze zostaną o tym poinformowane w najwcześniejszym możliwym terminie.
- g) oświadczenie rolnika o tym, że zna warunki odnoszące się do rozpatrywanej pomocy.

Jeśli zwierzę zostanie przeniesione w inne miejsce w czasie okresu przetrzymania, rolnik musi wcześniej pisemnie powiadomić o tym fakcie właściwe władze.

2. Państwa Członkowskie zagwarantują każdemu właścicielowi zwierzęcia nieograniczone prawo do otrzymania od właściwych władz, w stosownych przerwach oraz bez nadmiernego opóźnienia, informacje dotyczące rolnika oraz jego zwierząt zawartych w skomputeryzowanej bazie danych bydła. W trakcie składania wniosku o przyznanie pomocy rolnik oświadczy, że dane w nim zawarte są poprawne oraz kompletne w przeciwnym wypadku poprawi niepoprawne dane lub uzupełni brakujące informacje.

3. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że niektóre informacje, o których mowa w ust. 1, nie muszą być umieszczone we wniosku, jeśli zadeklarowano je już właściwym władzom.

Państwa Członkowskie mogą wprowadzić procedury według których dane zawarte w skomputeryzowanej bazie danych bydła mogą zostać użyte dla celów wniosku pomocowego pod warunkiem że skomputeryzowana baza danych bydła zapewnia poziom zabezpieczenia oraz wdrożenia niezbędny do właściwego zarządzania rozpatrywanymi programami pomocowymi. Takie procedury mogą składać się z systemu, zgodnie z którym

rolnik może ubiegać się o przyznanie pomocy w odniesieniu do wszystkich zwierząt, które w terminie ustalonym przez Państwo Członkowskie, kwalifikują do przyznania pomocy na podstawie danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych bydła. W takim przypadku Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki gwarantujące, że:

- a) zgodnie z warunkami stosowanymi dla rozpatrywanego programu pomocy data rozpoczęcia oraz zakończenia stosownych okresów przetrzymania będzie jasno określona i znana rolnikowi;
- b) rolnik zdaje sobie sprawę, że wszystkie zwierzęta, które okażą się być nieprawidłowo zidentyfikowane lub zarejestrowane w systemie identyfikacji i rejestracji bydła będą uznane za zwierzęta, u których stwierdzono nieprawidłowości, o których mowa w art. 59.

W odniesieniu do premii dla krów mamek zgodnie z art. 125 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, stwierdzone nieprawidłowości w odniesieniu do systemu identyfikacji i rejestracji bydła zostaną proporcjonalnie przydzielone pomiędzy liczbę zwierząt niezbędnych do otrzymania premii oraz liczbę zwierząt potrzebnych do dostarczenia mleka lub produktów mlecznych zgodnie z art. 125 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia. Jednak te nieprawidłowości zostaną w pierwszej kolejności przydzielone liczbie zwierząt potrzebnych w ramach indywidualnych limitów lub pułapów, o których mowa w art. 125 ust. 2 lit. b) oraz art. 126.

4. Państwa Członkowskie mogą ustalić, że niektóre informacje, o których mowa w ust. 1, mogą lub będą przekazane poprzez organ lub organy przez nie zatwierdzone.

ROZDZIAŁ III

WNIOSEK POMOCOWY O PRYZNANIE PREMII MLECZNYCH ORAZ DODATKOWYCH PŁATNOŚCI

Artykuł 17

Wymogi dotyczące wniosków pomocowych o przyznanie premii mlecznych oraz dodatkowych płatności

Każdy producent mleka ubiegający się o przyznanie premii mlecznych oraz dodatkowych płatności przewidzianych w rozdziale 7 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 musi złożyć wniosek pomocowy zawierający informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy, a w szczególności:

- a) tożsamość rolnika;

- b) oświadczenie rolnika o tym, że zna on warunki odnoszące się do rozpatrywanej pomocy.

Wniosek pomocowy musi zostać złożony w terminie ustalonym przez Państwo Członkowskie nie później niż 15 maja, w przypadku Finlandii i Szwecji nie później niż 15 czerwca.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 18

Uproszczenie procedur

1. Z zastrzeżeniem jakichkolwiek konkretnych warunków niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie mogą zezwolić lub wymagać, aby wszelka komunikacja w ramach niniejszego rozporządzenia zarówno pomiędzy rolnikiem oraz władzami lub vice versa odbywała się w formie elektronicznej. W takim przypadku podjęte zostaną niezbędne środki, aby zapewnić w szczególności, że:

- a) rolnik został jednoznacznie zidentyfikowany;
- b) rolnik spełnił wszelkie wymagania w ramach rozpatrywanego programu pomocy;
- c) przekazywane dane są wiarygodne pod kątem prawidłowego zarządzania rozpatrywanymi programami pomocy; jeśli wykorzystywane są dane zawarte w skomputeryzowanej bazie danych bydła należy zapewnić poziom zabezpieczenia oraz wdrożenia bazy niezbędny do właściwego zarządzania rozpatrywanymi programami pomocowymi;
- d) jeśli dokumenty pomocnicze nie mogą być przekazane w formie elektronicznej, muszą dotrzeć do właściwych władz w takim samym limicie czasu jak w przypadku ich przekazywania drogą nie elektroniczną.
- e) nie stosuje się rozróżnienia między rolnikami korzystającymi z elektronicznych środków przekazywania dokumentów a tymi korzystającymi z drogi elektronicznej;

2. W odniesieniu do składania wniosków pomocowych Państwa Członkowskie, zgodnie z warunkami przewidzianymi w ust. 1 lit. a) do e), ustanowią uproszczone procedury w momencie, kiedy dane będą dostępne właściwym władzom w szczególności, jeśli nie uległa zmianie sytuacja od ostatniego złożenia wniosku pomocowego w ramach rozpatrywanych programów pomocowych.

Artykuł 19

Korygowanie oczywistych błędów

Z zastrzeżeniem art. 11 i 18, wniosek pomocowy może być skorygowany w każdym momencie po jego złożeniu, w przypadku gdy właściwe władze wykryją oczywiste błędy.

Artykuł 20

Uchylenie ostatecznej daty na złożenie wniosków pomocowych, dokumentów pomocniczych, umów oraz oświadczeń

Odmienne od przepisów zawartych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾, w przypadku gdy ostateczny termin na złożenie wniosku pomocowego lub innych dokumentów pomocniczych, umów lub oświadczeń przewidzianych w niniejszym tytule przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, sobotę lub niedzielę to termin ten przypadnie na najbliższy dzień roboczy przypadający po ustalonym terminie.

Artykuł 21

Złożenie wniosków po wyznaczonym terminie

1. Poza przypadkami działania siły wyższej oraz sytuacjami wyjątkowymi, o których mowa w art. 72, złożenie wniosku pomocowego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem po wyznaczonym terminie będzie prowadziło do zmniejszenia o 1 % na każdy dzień roboczy kwoty płatności, do której uprawniony byłby rolnik gdyby wniosek został złożony w terminie.

Z zastrzeżeniem określonych działań, które mają być podjęte przez Państwo Członkowskie w odniesieniu do potrzeby złożenia dokumentów pomocniczych w wyznaczonym czasie w celu umożliwienia wyznaczenia terminu oraz przeprowadzenia kontroli, pierwszy akapit ma również zastosowanie w odniesieniu do dokumentów, umów oraz oświadczeń, które należy dostarczyć właściwym władzom zgodnie z art. 12 i 13 jeśli takie dokumenty, umowy oraz oświadczenia stanowią o kwalifikowalności do otrzymania rozpatrywanej pomocy. W tym przypadku zmniejszenie płatności będzie odnosiło się do kwoty wypłacanej w ramach rozpatrywanej pomocy.

Jeśli opóźnienie będzie wynosiło ponad 25 dni kalendarzowych, wniosek nie zostanie przyjęty.

2. Zgłoszenie poprawki do pojedynczego wniosku dokonane po ostatecznym terminie przewidzianym w art. 15 ust. 2 spowoduje zmniejszenie o 1 % na każdy dzień roboczy kwoty płatności odnoszącej się do faktycznego wykorzystania rozpatrywanych działek rolnych.

Poprawki do pojedynczego wniosku będą uwzględniane wyłącznie, jeśli zostaną dokonane przed ostatecznym terminem złożenia pojedynczego wniosku, jak określono w trzecim akapicie ust. 1. Jednak jeśli termin ten wypada wcześniej lub jest ten sam jak ostateczny termin przewidziany w art. 15 ust. 2, poprawki do pojedynczego wniosku nie zostaną przyjęte po terminie przewidzianym w art. 14 ust. 2.

3. W przypadku upraw paszowych, jeśli pojedynczy wniosek zostanie dostarczony po wyznaczonym terminie, wynikające z tego faktu zmniejszenie płatności zostanie dodane do innych potrąceń wynikających ze składania wniosków pomocowych po wyznaczonym terminie, o których mowa w art. 131 i 132 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

Artykuł 22

Wycofanie wniosków pomocowych

1. Każdy wniosek o przyznanie pomocy może być w każdej chwili wycofany w całości lub w części po pisemnym zawiadomieniu.

W przypadku gdy Państwo Członkowskie skorzysta z możliwości przewidzianych w drugim akapicie art. 16 ust. 3, to Państwo Członkowskie może postanowić, iż zgłoszenie do skomputeryzowanej bazy danych bydła zwierzęcia, które opuściło gospodarstwo, może zastąpić pisemne wycofanie.

Jeśli właściwe władze poinformowały rolnika o nieprawidłowościach we wniosku pomocowym lub jeśli powiadomiły go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu i jeśli ta kontrola ujawni nieprawidłowości, wycofanie nie będzie zatwierdzone w odniesieniu do części wniosku, w której wykryto nieprawidłowości.

2. Wycofanie zgodnie z ust. 1 sprawi, że ubiegający się znajdzie się w sytuacji sprzed złożenia wniosku pomocowego lub części rozpatrywanego wniosku.

TYTUŁ III

KONTROLE

ROZDZIAŁ I

WSPÓLNE PRZEPISY

Artykuł 23

Zasady ogólne

1. Kontrole administracyjne i kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przeprowadza się tak, aby skutecznie zweryfikować zgodność z warunkami, na jakich przyznawana jest pomoc, oraz przestrzeganie wymogów i norm istotnych dla wzajemnej zgodności.

2. Wnioski o przyznanie pomocy, których kontrola dotyczy, są odrzucane, jeżeli rolnik lub jego przedstawiciel uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu.

ROZDZIAŁ II

KONTROLE DOTYCZĄCE KRYTERIÓW KWALIFIKUJĄCYCH

Sekcja I

Kontrole administracyjne

Artykuł 24

Kontrole krzyżowe

1. Kontrole administracyjne opisane w art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 pozwalają na wykrycie nieprawidłowości, a w szczególności na ich automatyczne wykrycie za pomocą narzędzi informatycznych, między innymi dzięki kontrolom krzyżowym. Kontrole te:

a) dotyczą, odpowiednio, zadeklarowanych uprawnień do dopłat i zadeklarowanych działek, i pozwalają uniknąć nienależnego wielokrotnego przyznania tej samej pomocy

w odniesieniu do tego samego roku kalendarzowego lub gospodarczego oraz nienależnej kumulacji pomocy przyznawanej w ramach programów pomocy wiążących się z zadeklarowaniem powierzchni, a wymienionych w załącznikach I i V do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

b) weryfikują istnienie uprawnień do dopłat i kwalifikacje do otrzymania pomocy;

c) dotyczą zgodności między działkami rolnymi zadeklarowanymi w jednym wniosku a działkami odniesienia w systemie identyfikacji działek rolnych, oraz weryfikują kwalifikacje do pomocy określonych terenów jako takich;

d) dotyczą zgodności między uprawnieniami do pomocy a zatwierdzoną powierzchnią i sprawdzają, czy uprawnieniom towarzyszy równa liczba hektarów kwalifikujących się do otrzymania pomocy, zgodnie z definicją w art. 44 ust. 2 i art. 54 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

e) opierają się na skomputeryzowanej bazie danych bydła w celu zweryfikowania kwalifikacji do otrzymania pomocy oraz uniemożliwienia nienależnego wielokrotnego przyznania tej samej pomocy w odniesieniu do tego samego roku kalendarzowego;

f) dotyczą zgodności między działkami rolnymi zadeklarowanymi w jednym wniosku i w dokumentach towarzyszących, umowach, lub w deklaracji uprawy, jeżeli sprawa wymaga ich przedłożenia w celu zweryfikowania kwalifikacji danego obszaru do otrzymania pomocy;

g) dotyczą zgodności między działkami rolnymi zadeklarowanymi w jednym wniosku a powierzchniami poddanymi oficjalnej kontroli, które okazały się spełniać wymogi dyrektyw wymienionych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1674/72 z dnia 2 sierpnia 1972 r. ustanawiającego ogólne zasady przyznawania i finansowania pomocy w odniesieniu do materiału siewnego⁽¹⁾.

2. Po wskazaniu nieprawidłowości wykrytych podczas kontroli krzyżowych uruchamia się odpowiednią procedurę administracyjną, a w razie konieczności także przeprowadza kontrolę na miejscu.

Sekcja II

Kontrole na miejscu

Podsekcja I

WSPÓLNE PRZEPISY

Artykuł 25

Zasady ogólne

1. Kontrole na miejscu przeprowadzane są bez uprzedzenia. Jeżeli jednak nie zagrażałoby to celowi kontroli, można zawiadomić o niej z wyprzedzeniem ściśle ograniczonym do koniecznego minimum. Okres wyprzedzenia nie może przekraczać 48 godzin z wyjątkiem uzasadnionych przypadków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 4.8.1972, str. 1.

2. W stosownych okolicznościach kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i wszelkie inne kontrole przewidziane w przepisach Wspólnoty przeprowadza się w tym samym czasie.

Artykuł 26

Ilość kontroli

1. Wszystkie przeprowadzane rocznie kontrole na miejscu powinny obejmować co najmniej 5 % liczby wszystkich rolników składających jeden wniosek.

Na mocy akapitu trzeciego, w następujących przypadkach Państwa Członkowskie wyznaczają dodatkowe próby kontrolne o liczności co najmniej:

- a) 5 % wszystkich rolników ubiegających się o pomoc z tytułu ziemniaków na skrobie przewidzianą w rozdziale 6 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) 5 % na każdy gatunek nasion zadeklarowanych we wniosku o przyznanie pomocy, zgodnie z art. 99 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- c) 50 % wszystkich rolników ubiegających się o pomoc z tytułu orzechów przewidzianą w rozdziale 4 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jeżeli Państwo Członkowskie korzysta z możliwości nie wprowadzania, zgodnie z art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, dodatkowej warstwy informacji do Systemu Informacji Geograficznej;

Względem wszystkich Państw Członkowskich, odnośnie do roku 2005, 5 % wszystkich rolników ubiegających się o pomoc z tytułu orzechów przewidzianą w rozdziale 4 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, o ile dodatkowa warstwa informacji Systemu Informacji Geograficznej nie została jeszcze wprowadzona.

Jeżeli próbka kontrolna wylosowana zgodnie z zapisami pierwszego akapitu już zawiera wnioskodawców ubiegających się o pomoc wymienioną w lit. o) d) do c) akapitu drugiego, wnioskodawców tych można zaliczyć do wyznaczonych ilości kontroli do przeprowadzenia.

2. Ponadto całkowita ilość kontroli na miejscu przeprowadzanych rocznie obejmuje co najmniej:

- a) minimalną ilość kontroli ustaloną na poziomie 30 % lub 20 % powierzchni zadeklarowanych jako uprawy konopi, o których mowa w art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Jeżeli Państwo Członkowskie wprowadziło już system wcześniejszego zatwierdzania takich upraw i powiadomiło Komisję o szczegółowych zasadach i warunkach związanych z tym systemem przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, wszelkie zmiany tych reguł i warunków są niezwłocznie zgłaszane Komisji.

b) 5 % wszystkich rolników ubiegających się o pomoc w ramach programów pomocy w odniesieniu do bydła. Jednak w przypadku gdy skomputeryzowana baza danych bydła nie zapewnia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i użytkowania koniecznego dla należytego zarządzania danymi programami pomocy, odsetek ten wzrasta do 10 %. Kontrole na miejscu obejmują wtedy także co najmniej 5 % wszystkich zwierząt zadeklarowanych do dofinansowania w ramach określonego programu pomocy;

c) 10 % wszystkich rolników ubiegających się o pomoc w ramach programu pomocy w odniesieniu do owiec/kóz, niezależnie od tego, czy wnioski o przyznanie pomocy składane są jako części jednego wniosku, czy niezależnie;

d) 2 % producentów mleka ubiegających się o premię mleczną i/lub o dodatkowe dopłaty.

3. Jeżeli kontrole na miejscu wykażą istotne nieprawidłowości względem danego programu pomocy, regionu, lub jego części, właściwe władze odpowiednio zwiększają liczbę kontroli na miejscu w bieżącym roku, oraz odsetek rolników, którzy zostaną poddani kontroli na miejscu w roku następnym.

4. W przypadku gdy przepisy dopuszczają przeprowadzenie poszczególnych elementów kontroli na miejscu na podstawie próbki, próbka ta ma zapewniać taki poziom kontroli, który pozwoli uzyskać rzetelne i reprezentatywne informacje. Ustalenie kryteriów wyboru próbki należy do Państw Członkowskich. Jeżeli kontrole przeprowadzone na wybranej próbce wykażą nieprawidłowości, wielkość i zakres próbki należy odpowiednio zwiększyć.

Artykuł 27

Wybór próbki kontrolnej

1. Rolnicy podlegający kontroli na miejscu wybierani są przed właściwe władze na postawie analizy ryzyka i reprezentatywności złożonych wniosków o przyznanie pomocy. Użyteczność parametrów analizy ryzyka przyjętych w poprzednich latach ocenia się raz do roku.

Aby zapewnić reprezentatywność, Państwa Członkowskie wybierają losowo od 20 do 25 % minimalnej liczby rolników, którzy mają zostać poddani kontroli na miejscu w sposób przewidziany w art. 26, ust. 1 i 2.

2. Analiza ryzyka uwzględnia:

- a) sumę pomocy;
- b) liczbę działek rolnych i powierzchnię lub liczbę zwierząt zadeklarowane we wniosku o przyznanie pomocy;

- c) zmiany od ostatniego roku;
- d) wyniki kontroli przeprowadzonych w latach ubiegłych;
- e) przypadki niezgodności z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 i rozporządzenia (WE) nr 21/2004;
- f) tych rolników, którzy znajdują się tuż nad lub tuż poniżej pułapów lub ograniczeń obowiązujących dla przyznania pomocy;
- g) zamiany zwierząt, o których mowa w art. 58 niniejszego rozporządzenia;
- h) zgodność z art. 49 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- i) ilość ziemniaków przeznaczonych do wyrobu skrobi ziemniaczanej, uzyskanych z powierzchni zadeklarowanej w umowie kontraktacyjnej, o której mowa w art. 13 ust. 7;
- j) w przypadku wniosku o przyznanie pomocy z tytułu nasion przewidzianej w rozdziale 9 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ilość nasion kwalifikowanych w odniesieniu do zadeklarowanej powierzchni;
- k) inne czynniki, określone przez Państwa Członkowskie.

3. Właściwe władze przechowują informacje o powodach wyboru danego rolnika do kontroli na miejscu. Inspektor, który przeprowadza kontrolę na miejscu, uzyskuje odpowiednie informacje przed rozpoczęciem kontroli.

Artykuł 28

Raporty z przeprowadzonych kontroli

1. Z każdej kontroli na miejscu będącej na mocy przepisów niniejszej sekcji sporządza się raport, który umożliwia wgląd w szczegóły przeprowadzonych kontroli. Raport taki wykazuje w szczególności:

- a) skontrolowane programy pomocy i wnioski;
- b) osoby obecne przy kontroli;
- c) sprawdzone działki rolne, zmierzone działki rolne, wyniki pomiarów każdej zmierzonej działki i zastosowane metody pomiaru;
- d) liczbę i rodzaj zwierząt, których obecność stwierdzono, numery pasków informacyjnych na uszach zwierząt, wpisy do rejestru, skomputeryzowanej bazy danych bydła i innych skontrolowanych dokumentów towarzyszących, wyniki kontroli, oraz, w razie potrzeby, szczegółowe spostrzeżenia odnośnie do poszczególnych zwierząt i/lub ich kody identyfikacyjne;
- e) czy rolnik został powiadomiony o kontroli, a jeżeli tak, o ile wcześniej;
- f) informacje o wszelkich szczególnych środkach kontrolnych stosowanych w ramach poszczególnych programów pomocy;
- g) informacje o wszelkich środkach kontroli zastosowanych później.

2. Rolnik może podpisać raport w celu zaświadczenia o swojej obecności przy kontroli oraz dodać do niego swoje spostrzeżenia. W przypadku wykrycia nieprawidłowości rolnik otrzymuje kopię raportu z przeprowadzonej kontroli.

Jeżeli kontrolę na miejscu przeprowadza się metodą teledetekcji zgodnie z art. 32, Państwa Członkowskie nie mają obowiązku umożliwić rolnikowi lub jego przedstawicielowi podpisania raportu z kontroli, o ile kontrola z wykorzystaniem teledetekcji nie wykryje żadnych nieprawidłowości. Jeżeli kontrole takie wykazują nieprawidłowości, umożliwia się rolnikowi podpisanie raportu z kontroli zanim właściwe władze wyciągną wnioski z jej wyników co do możliwych zmniejszeń płatności lub wykluczeń z płatności.

Podsekcja II

Kontrole na miejscu dotyczące jednego wniosku w ramach programów pomocy obszarowej

Artykuł 29

Elementy kontroli na miejscu

Kontrole na miejscu obejmują wszystkie działki rolne zadeklarowane we wnioskach o przyznanie pomocy w ramach programów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, z wyjątkiem spraw wniosków o pomoc z tytułu nasion, zgodnie z art. 99 tego rozporządzenia. Jednak faktyczna inspekcja terenowa wchodząca w skład kontroli na miejscu może ograniczyć się do próbki obejmującej co najmniej połowę działek rolnych zadeklarowanych we wnioskach.

Artykuł 30

Określenie powierzchni

1. Powierzchnie działek rolnych określa się za pomocą wszelkich odpowiednich środków zdefiniowanych przez właściwe władze, a zapewniających wykonanie pomiaru z dokładnością przynajmniej równą dokładności wymaganej przy pomiarach wynikających z przepisów krajowych. Tolerancja pomiaru, którą określają właściwe władze, nie powinna przekraczać 5 % powierzchni działki rolnej lub szerokości strefy buforowej równej 1,5 m, okalającej obwód działki. Jednak maksymalna tolerancja w stosunku do każdej działki rolnej nie może przekroczyć 1,0 ha w kategoriach bezwzględnych.

2. Można wziąć pod uwagę całkowitą powierzchnię działki rolnej pod warunkiem że jest ona w pełni użytkowana zgodnie z normami przyjętymi w danym Państwie Członkowskim lub regionie. W innych przypadkach brana jest pod uwagę powierzchnia faktycznie użytkowana.

W przypadku regionów, w których niektóre obiekty, takie jak żywopłoty, rowy, oraz mury, tradycyjnie stanowią element dobrej kultury rolnej upraw lub użytkowania ziemi, Państwa Członkowskie mogą uznać, że powierzchnię, którą te obiekty zajmują, należy zaliczyć do powierzchni w pełni użytkowanej, pod warunkiem jednak, że jej szerokość nie przekracza całkowitej szerokości określonej przez Państwa Członkowskie. Szerokość ta musi odpowiadać tradycyjnej w danym regionie szerokości obiektów i nie może przekraczać 2 metrów.

Państwa Członkowskie mogą, powiadomiwszy o tym uprzednio Komisję, ustalić szerokość większą niż 2 metry, jeżeli przy ustalaniu plonów dla danych regionów wzięto pod uwagę powierzchnie gruntów ornych, o których mowa.

3. W nawiązaniu do ust. 2, w przypadku działek deklarowanych w ramach systemu płatności jednolitych, wszelkie obiekty, o których mowa w aktach prawnych wymienionych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, lub obiekty, które mogą stanowić element dobrej kultury rolnej, zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 5 i załącznikiem IV tego rozporządzenia zalicza się do całkowitej powierzchni działki rolnej.

4. Warunki kwalifikujące działki rolne do pomocy weryfikuje się za pomocą wszelkich właściwych środków. W tym celu, w uzasadnionych przypadkach wymagane są dodatkowe dowody.

Artykuł 31

Elementy kontroli na miejscu względem wniosków o przyznanie pomocy z tytułu nasion

Kontrole na miejscu względem wniosków o przyznanie pomocy z tytułu nasion, zgodnie z art. 99 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, obejmują w szczególności:

- a) kontrole na poziomie rolnika wnioskującego o pomoc:
 - i) w stosunku do wszystkich działek, weryfikację gatunku lub grupy odmian nasion wysianych na każdej zadeklarowanej działce;
 - ii) w stosunku do dokumentów, weryfikację przynajmniej pierwszego przeznaczenia nasion objętych wnioskiem o pomoc;
 - iii) wszelkie kontrole uznane za konieczne przez Państwa Członkowskie w celu upewnienia się, że pomoc nie zostanie udzielona na nasiona niekwalifikowane lub nasiona z krajów trzecich;
- b) jeżeli nasiona mają trafić najpierw do hodowcy lub do przedsiębiorstwa nasienniczego, dodatkowe kontrole w siedzibie takiego hodowcy/przedsiębiorstwa, aby upewnić się, że:
 - i) nasiona faktycznie zakupiono i hodowca lub przedsiębiorstwo zapłacił za nie zgodnie z umową uprawy;
 - ii) zapłata za nasiona znalazła odbicie na rachunkach pieniężnych hodowcy/przedsiębiorstwa nasienniczego;
 - iii) nasiona faktycznie wprowadzono na rynek w celu ich wysiania. Przez wprowadzenie na rynek należy rozumieć udostępnienie lub posiadanie nasion na składzie, wystawianie ich na sprzedaż, samą sprzedaż lub też

dostarczanie nasion innej osobie. W tym celu przeprowadza się kontrole fizyczne i kontrole dokumentacji co do stanu magazynów i rachunków pieniężnych hodowcy lub przedsiębiorstwa nasienniczego;

- c) w razie potrzeby, kontrole na poziomie ostatecznego odbiorcy.

Artykuł 32

Teledetekcja

1. Państwa Członkowskie mogą stosować teledetekcję względem próbek, o której mowa w art. 26 ust. 1, zamiast tradycyjnych środków kontroli na miejscu, na warunkach określonych w niniejszym artykule. art. 23, 25, 26 i 28, pierwsze zdanie art. 29 i art. 30 mają zastosowanie w odpowiednich przypadkach.

2. Strefy przeznaczone do skontrolowania metodą teledetekcji wybierane są na podstawie analizy ryzyka lub losowo.

W przypadku wyboru na podstawie analizy ryzyka, Państwa Członkowskie biorą pod uwagę odpowiednie czynniki ryzyka, w szczególności:

- a) ich znaczenie finansowe w kategoriach pomocy ze strony Wspólnoty;
- b) strukturę wniosków o przyznanie pomocy;
- c) strukturę systemów działek rolnych oraz złożoność krajobrazu rolnego;
- d) brak zasięgu w poprzednich latach;
- e) techniczne ograniczenia efektywnego wykorzystania teledetekcji do ustalenia stref;
- f) wyniki kontroli przeprowadzonych w latach ubiegłych;

3. Kontrole na miejscu z wykorzystaniem teledetekcji obejmują:

- a) wszystkie wnioski, dla których przynajmniej 80 % powierzchni objętej wnioskiem o pomoc w ramach programów ustanowionych w tytułach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 leży w granicach odpowiedniej strefy,

lub

- b) wnioski o przyznanie pomocy, które mają być wybrane przez właściwe władze na podstawie art. 27 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Wnioski wybrane losowo zgodnie z akapitem drugim art. 27 ust. 1 można kontrolować metodą teledetekcji.

4. Jeżeli rolnik został wybrany do kontroli na miejscu zgodnie z zapisami ust. 3, przynajmniej 80 % powierzchni, której dotyczy wnioski o przyznanie pomocy w ramach programów ustanowionych w tytułach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 kontroluje się metodą teledetekcji.

5. Jeżeli Państwo Członkowskie wykorzystuje możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu metodą teledetekcji, należy:

- a) przeprowadzić fotointerpretację obrazów satelitarnych lub zdjęć lotniczych wszystkich działek rolnych wniosku podlegającego kontroli zgodnie z ust. 4 w celu rozpoznania pokrycia gruntu i zmierzenia powierzchni;
- b) przeprowadzić fizyczne inspekcje terenowe na wszystkich działkach rolnych, których fotointerpretacja nie umożliwia zweryfikowania dokładności deklaracji w sposób, który zadowalałby właściwe władze.

6. Dodatkowe kontrole, o których mowa w art. 26 ust. 3 przeprowadza się tradycyjnymi metodami kontroli na miejscu, jeżeli nie można ich już przeprowadzić z wykorzystaniem teledetekcji w bieżącym roku.

Artykuł 33

Weryfikacja zawartości tetrahydrokanabinolu w uprawach konopi

1. System, który Państwa Członkowskie mają stosować zgodnie z art. 52 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w celu określenia zawartości tetrahydrokanabinolu (zwanego odąd „THC”), w uprawianych roślinach przedstawiono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji raport z wynikami badania zawartości THC najpóźniej do 15 listopada danego roku gospodarczego. Raport taki zawiera następujące informacje dla każdej odmiany:

- a) dla procedury A przewidzianej w załączniku I, wskazanie miejsca, w którym pobrano próbki;
- b) ilość przeprowadzonych testów;
- c) wyniki odnośnie do zawartości THC, wykazane osobno dla każdego 0,1 %;
- d) działania podjęte na poziomie kraju.

3. W przypadku gdy kontrole wykażą, że zawartość THC przekracza poziom określony w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w znacznej liczbie próbek danej odmiany, można zdecydować, z zastrzeżeniem wszelkich innych środków, które Komisja może zastosować, oraz w zgodzie z procedurą opisaną w art. 144 ust. 2 tego rozporządzenia, o zastosowaniu procedury B przewidzianej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia odnośnie do danej odmiany w następnym roku kalendarzowym.

4. Odmiany konopi uprawiane na włókna i kwalifikujące się do dopłat bezpośrednich wymienione są w załączniku II. Wniośkom ze strony Państwa Członkowskiego o włączenie danej odmiany konopi załącznika II musi towarzyszyć raport z wynikami analiz przeprowadzonych zgodnie z procedurą B przewidzianą w załączniku I i opis odmiany, o której mowa.

Podsekcja III

Kontrole na miejscu dotyczące wniosków o pomoc dla inwentarza żywego

Artykuł 34

Terminy kontroli na miejscu

1. W przypadku programów pomocy nie wymienionych w art. 123 ust. 6 i 130 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, co najmniej 60 % minimalnej ilości kontroli na miejscu przewidzianych w ostatnim zdaniu art. 26 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia przeprowadza się w okresie przetrzymania danego programu pomocy. Pozostała część kontroli na miejscu przeprowadzana jest w podczas okresu przetrzymania przynajmniej jednego z tych programów pomocy.

Jednak jeżeli Państwo Członkowskie korzysta z możliwości wyszczególnionych w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, całą minimalną ilość kontroli na miejscu przewidzianą w ostatnim zdaniu art. 26 ust. 2 lit. b) przeprowadza się w okresie przetrzymania danego programu pomocy.

2. Przynajmniej 50 % minimalnej ilości kontroli na miejscu określonej w art. 26 ust. 2 lit. c) przeprowadza się w okresie przetrzymania. Jednak minimalna ilość kontroli na miejscu przeprowadzana jest w pełni w okresie przetrzymania w tych Państwach Członkowskich, w których system ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 21/2004 odnośnie do owiec i kóz, a zwłaszcza odnośnie do identyfikacji zwierząt i właściwego prowadzenia rejestrów, nie jest w pełni wdrożony i stosowany.

Artykuł 35

Elementy kontroli na miejscu

1. Kontrole na miejscu obejmują cały inwentarz żywy uwzględniony w podlegających kontroli wnioskach o przyznanie pomocy w ramach programów, a w przypadku kontroli programów pomocy w odniesieniu do bydła, również było niewykazane.

2. Kontrole na miejscu obejmują:

- a) sprawdzenie, czy liczba zwierząt obecnych w gospodarstwie ujęta we wniosku i liczba sztuk bydła niewykazanego odpowiada liczbie zwierząt zapisanej w rejestrach, oraz, w przypadku bydła, liczbie sztuk zadeklarowanych do skomputeryzowanej bazy danych bydła;

b) w przypadku programów pomocy w odniesieniu do bydła, kontrolę

- poprawności zapisów w rejestrze i zgłoszeń do skomputeryzowanej bazy danych bydła na podstawie próbek dokumentów towarzyszących takich jak rachunki kupna/sprzedaży, świadectwa uboju, świadectwa weterynaryjne, a także paszporty zwierzęce w przypadku zwierząt uwzględnionych we wnioskach złożonych w ciągu 12 miesięcy przed kontrolą na miejscu,
- zgodności danych ze skomputeryzowanej bazy danych bydła z danymi z rejestru na podstawie próbki odnośnie do zwierząt uwzględnionych we wnioskach o przyznanie pomocy złożonych w ciągu 12 miesięcy przed kontrolą na miejscu,
- kwalifikacji do przyznania pomocy wszystkich zwierząt obecnych w gospodarstwie i zwierząt zatrzymanych ze względu na obowiązki przetrzymania,
- wypełnienia wymogu posiadania pasków informacyjnych, oraz, w razie potrzeby paszportów, przez wszystkie sztuki bydła obecne w gospodarstwie, a także wymogu zapisania zwierząt w rejestrze i właściwego ich zgłoszenia do skomputeryzowanej bazy danych bydła.

Kontrole, o których mowa w tiret czwartym lit. b), przeprowadzane są osobno dla każdej sztuki bydła płci męskiej zatrzymanej w związku z obowiązkiem przetrzymania, objętej wnioskiem o przyznanie specjalnej premii z tytułu wołowiny, z wyjątkiem wniosków złożonych zgodnie z art. 123 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W innych przypadkach kontrolę prawidłowości zapisów w paszportach zwierzęcych, rejestrze i zgłoszeń do bazy danych można przeprowadzić wyrywkowo;

c) w przypadku programu pomocy w odniesieniu do owiec/kóz:

- i) sprawdzenie na podstawie rejestru, czy wszystkie zwierzęta zadeklarowane we wnioskach o przyznanie pomocy złożonych w ciągu 12 miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu pozostały w gospodarstwie w okresie przetrzymania,
- ii) sprawdzenie prawidłowości zapisów w rejestrze na podstawie próbki dokumentów towarzyszących takich jak rachunki kupna/sprzedaży i świadectwa weterynaryjne.

Artykuł 36

Działania kontrolne dotyczące kontroli na miejscu przeprowadzanych w rzeźniach

1. Kontrole na miejscu przeprowadza się w rzeźniach w związku ze specjalną premią z tytułu wołowiny przewidzianą w art. 123 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz

premią ubojową przewidzianą w art. 130 tego rozporządzenia, a także w przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości wymienionych w art. 68 tego rozporządzenia. Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu:

- a) w co najmniej 30 % wszystkich rzeźni, wybranych na podstawie analizy ryzyka, przy czym kontrole obejmują wówczas 5 % pogłowia bydła ubitego w danej rzeźni w ciągu 12 miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu, lub
- b) w co najmniej 20 % rzeźni uprzednio zatwierdzonych zgodnie z kryteriami solidności określonymi przez Państwa Członkowskie i wybranych na podstawie analizy ryzyka, przy czym kontrole obejmują wówczas 2 % pogłowia bydła ubitego w danej rzeźni w ciągu 12 miesięcy poprzedzających kontrolę na miejscu.

Kontrole na miejscu przeprowadzane w rzeźniach obejmują dokładną analizę dokumentów *a posteriori*, porównanie z zapisami w skomputeryzowanej bazie danych bydła, oraz kontrole podsumowań dla świadectw ubojowych lub informacji takie podsumowania zastępujących, które wysłano do innych Państw Członkowskich zgodnie z art. 53 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999.

2. Elementem kontroli na miejscu przeprowadzanych w rzeźniach są fizyczne kontrole procedur uboju przeprowadzane wyrywkowo w dniu kontroli na miejscu. W razie konieczności sprawdza się, czy tusze zwierzęce do zważenia kwalifikują się do otrzymania pomocy.

Artykuł 37

Działania kontrolne dotyczące premii eksportowej

1. W przypadku premii ubojowej przyznawanej na bydło eksportowane do krajów trzecich zgodnie z art. 130 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oraz w przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wszystkie czynności związane z załadunkiem podlegają kontroli na miejscu, przeprowadzanej w następujący sposób:

- a) podczas załadunku sprawdza się, czy wszystkie sztuki bydła mają identyfikatory w postaci pasków identyfikacyjnych w uszach zwierzęcia. Ponadto, co najmniej 10 % pogłowia sprawdzonego w ten sposób sprawdza się pojedynczo, aby zweryfikować identyfikację;

b) w chwili opuszczania terytorium Wspólnoty:

- w przypadku zabezpieczenia środka transportu oficjalną plombą celną sprawdza się, czy plomba jest nienaruszona. Jeżeli jest nienaruszona, przeprowadza się wyrywkową kontrolę tylko wtedy, gdy istnieją wątpliwości co do prawidłowości ładunku,

- w przypadku gdy środek transportu nie jest zabezpieczony oficjalną plombą celną, lub, gdy plomba taka jest uszkodzona, sprawdza się co najmniej 50 % pogłowia bydła, które zostało osobno sprawdzone w chwili załadunku.

2. Paszporty zwierzęce oddaje się właściwym władzom, zgodnie z art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

3. Agencja płatnicza dokładnie sprawdza wnioski o przyznanie pomocy na podstawie dokumentów płatności i innych dostępnych informacji. Zwraca przy tym szczególną uwagę na dokumenty eksportowe i uwagi właściwych władz kontrolujących. Sprawdza też, czy paszporty zwierzęce zdano zgodnie z przepisami ust. 2.

Artykuł 38

Przepisy szczególne odnośnie do dodatkowych dopłat

Odnośnie do dodatkowych dopłat przewidzianych w art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwo Członkowskie stosuje we właściwych przypadkach przepisy niniejszego tytułu. Jeżeli nie jest to właściwe ze względu na strukturę dodatkowego programu pomocy, Państwa Członkowskie zapewniają przeprowadzenie kontroli, aby zagwarantować poziom kontroli równy poziomowi określonemu w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 39

Przepisy szczególne odnośnie do raportów z przeprowadzonych kontroli

1. Jeżeli Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia wraz z inspekcjami przeprowadzanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1082/2003, raport z przebiegu kontroli przewidziany w art. 28 niniejszego rozporządzenia jest uzupełniany o raporty sporządzone na mocy art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1082/2003.

2. W odniesieniu do kontroli przeprowadzanych w rzeźniach na mocy przepisów art. 36 ust. 1, raport z kontroli przewidziany w art. 28 może zawierać pochodzący z kont rzeźni wykaz zwierząt, które zostały poddane kontroli.

Co do kontroli przewidzianych w art. 26, ust. 2, raport zawiera między innymi numery identyfikacyjne, wagi tusz zwierzęcych, oraz daty uboju wszystkich zwierząt ubitych i sprawdzonych w dniu kontroli na miejscu.

3. Odnośnie do kontroli przewidzianych w art. 37, raport z przeprowadzonej kontroli może zawierać tylko wykaz zwierząt, które skontrolowano.

4. Jeżeli kontrole na miejscu przeprowadzone zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia ujawnią przypadki niezgodności z przepisami tytułu I rozporządzenia (WE)

nr 1760/2000, kopie raportu z przebiegu kontroli zgodnie z art. 28 niniejszego rozporządzenia wysyła się niezwłocznie władzom odpowiedzialnym za wprowadzanie w życie rozporządzenia (WE) nr 1082/2003.

Podsekcja IV

Kontrole na miejscu dotyczące wniosków o przyznanie premii mlecznej i dodatkowych dopłat

Artykuł 40

Kontrole na miejscu dotyczące wniosków o przyznanie premii mlecznej i dodatkowych dopłat

Kontrole na miejscu obejmują sprawdzenie warunków kwalifikujących, w szczególności na podstawie księgowości prowadzonej przez rolników, lub innych rejestrów.

ROZDZIAŁ III

KONTROLE DOTYCZĄCE WZAJEMNEJ ZGODNOŚCI

Sekcja I

Wspólne przepisy

Artykuł 41

Zasady ogólne i definicje

Do celów niniejszego rozdziału mają zastosowanie następujące zasady ogólne i definicje:

- a) „powtarzająca się” niezgodność oznacza niezgodność z tym samym wymogiem, normą, lub obowiązkiem, o którym mowa w art. 4, wykryta więcej niż raz w ciągu trzech kolejnych lat, o ile rolnika poinformowano o poprzednich przypadkach niezgodności, oraz, zależnie od okoliczności, dano mu możliwość podjęcia koniecznych działań w celu wyeliminowania poprzedniej niezgodności;
- b) określając „zasięg” niezgodności, w szczególności rozważa się, czy niezgodność ma daleko idące konsekwencje, czy też ogranicza się wyłącznie do danego gospodarstwa;
- c) „dotkliwość” niezgodności zależy w szczególności od wagi jej konsekwencji, z uwzględnieniem celów wymogu lub normy, których niezgodność ta dotyczy;
- d) fakt, czy niezgodność nacechowana jest „trwałością” zależy w szczególności od długości okresu, w którym występują skutki niezgodności, lub od możliwości wyeliminowania tych skutków za pomocą rozsądnych środków.

Artykuł 42

Władze właściwe dla celów kontroli

1. Za przeprowadzanie kontroli w zakresie omawianych wymogów i norm odpowiadają specjalne organy kontroli.

Agencje płatnicze odpowiedzialne są za ustalenie zmniejszeń lub wykluczeń w konkretnych przypadkach zgodnie z rozdziałem II tytułu IV niniejszego rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że kontrole odnośnie do wszystkich lub niektórych wymogów, norm, aktów prawnych, lub obszarów wzajemnej zgodności przeprowadza Agencja Płatnicza, pod warunkiem że Państwo Członkowskie gwarantuje skuteczność takich kontroli przynajmniej równą skuteczności kontroli przeprowadzanych przez specjalny organ kontroli.

Sekcja II

Kontrole administracyjne

Artykuł 43

Kontrole administracyjne

W zależności od określonych wymogów, norm, aktów prawnych lub obszarów wzajemnej zgodności Państwa Członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzeniu kontroli administracyjnych, w szczególności takich, które przewidziane są w ramach systemów kontroli funkcjonujących dla danego wymogu, normy, aktu prawnego, lub obszaru wzajemnej zgodności.

Sekcja III

Kontrole na miejscu

Artykuł 44

Minimalna ilość kontroli

1. Właściwe dla celów kontroli władze przeprowadzają kontrolę w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiadają, w proporcji przynajmniej 1 % wszystkich rolników składających wnioski o przyznanie pomocy w ramach programów ustanowionych w tytułach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, za które władze te są odpowiedzialne.

Jeżeli ustawodawstwo danego aktu prawnego lub normy ustala minimalne ilości przeprowadzanych kontroli, należy stosować się do tych ustaleń zamiast do ilości minimalnej ustalonej w pierwszym akapicie.

2. Jeżeli kontrole na miejscu wykazują istotne nieprawidłowości względem danego obszaru wzajemnej zgodności, ilość przeprowadzanych kontroli na miejscu w następnym okresie kontrolnym jest zwiększana.

Artykuł 45

Wybór próbkę kontrolnej

1. Z zastrzeżeniem kontroli przeprowadzanych w związku z wykryciem niezgodności przez władze właściwe dla celów kontroli, wybór gospodarstw do kontroli zgodnie z art. 44

opiera się na analizie ryzyka, przeprowadzonej zgodnie z odpowiednimi aktami prawnymi, lub na analizie ryzyka właściwej dla danych wymogów lub norm. Podstawą takiej analizy może być pojedyncze gospodarstwo, kategoria gospodarstw lub strefy geograficzne, a w przypadku opisanym w lit. b) drugiego akapitu ust. 3 niniejszego artykułu, także przedsiębiorstwa.

2. Właściwe dla celów kontroli władze wybierają rolników do kontroli przestrzegania wymogów lub norm, za które władze te odpowiadają, na mocy art. 44, wybierając próbkę spośród grupy rolników wybranych uprzednio zgodnie z art. 26 i 27, których dane wymogi lub normy dotyczą.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2, władze właściwe dla celów kontroli w zakresie danych wymogów lub norm mogą wybrać 1 % próbę kontrolną spośród wszystkich rolników, którzy mają obowiązek przestrzegać wspomnianych wymogów lub norm, i wnioskujących o przyznanie pomocy w ramach programów pomocy ustanowionych w tytułach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

W takim wypadku:

a) jeżeli właściwe dla celów kontroli władze uznają na podstawie analizy ryzyka na poziomie gospodarstwa, że osoby nie będące beneficjentami pomocy bezpośredniej są grupą o wyższym ryzyku, niż rolnicy, którzy wnioskowali o przyznanie pomocy, mogą one zastąpić wnioskodawców osobami nie będącymi beneficjentami pomocy. Jednak wówczas całkowita liczba skontrolowanych rolników musi osiągnąć ilość kontroli przewidzianą w pierwszym akapicie. Powody takiego zastąpienia muszą być należycie uzasadnione i udokumentowane;

b) jeżeli okaże się to bardziej skuteczne, władze właściwe dla celów kontroli mogą przeprowadzić analizę ryzyka na poziomie przedsiębiorstw, w szczególności rzeźni, handlarzy, lub dostawców zamiast na poziomie gospodarstw. Wówczas skontrolowanych w ten sposób rolników można zaliczyć do ilości kontroli przewidzianej w art. 44.

4. Właściwe dla celów kontroli władze mogą postępować zgodnie z połączonymi procedurami opisanymi w ust. 2 i 3, o ile połączenie takie zwiększa skuteczność systemu kontroli.

Artykuł 46

Ustalenie zgodności z wymogami i normami

1. Dla ustalenia, czy wymogi i normy są przestrzegane, stosuje się środki przewidziane w aktach prawnych dotyczących danych wymogów i standardów.

2. W innych przypadkach, a także w razie potrzeby, ustaleń takich dokonuje się z zastosowaniem wszystkich odpowiednich środków obranych przez władze właściwe dla celów kontroli i zapewniających dokładność ustaleń przynajmniej równą dokładności wymaganej przy oficjalnych ustaleniach dla przepisów krajowych.

3. Kontrole na miejscu można niekiedy przeprowadzać z zastosowaniem technik teledetekcji.

Artykuł 47

Elementy kontroli na miejscu

1. Przeprowadzając wyrywkowe kontrole przewidziane w art. 44, właściwe dla celów kontroli władze upewniają się, że wszyscy rolnicy wybrani do próbek są kontrolowani w zakresie przestrzegania wymogów i norm, za które władze te odpowiadają.

2. Kontrole wspomniane w ust. 1 są z reguły częścią jednej inspekcji i służą sprawdzeniu zgodności z określonymi wymogami i standardami, wykryciu ewentualnych niezgodności względem tych wymogów i norm, a ponadto identyfikacji przypadków, które powinny być poddane kolejnym kontrolom.

Artykuł 48

Raporty z przeprowadzonych kontroli

1. Po każdej kontroli na miejscu przeprowadzonej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału władze właściwe dla celów kontroli odpowiadają za powstanie raportu z przeprowadzonej kontroli, bez względu na to, czy rolnik został wybrany do kontroli na miejscu na mocy art. 45, czy też w związku z niezgodnościami w jakikolwiek sposób wykrytymi przez władze właściwe dla celów kontroli.

Raport taki składa się z następujących części:

- a) części ogólnej, która zawiera informacje o:
 - i) rolniku wybranym do kontroli na miejscu;
 - ii) osobach obecnych przy kontroli;
 - iii) tym, czy rolnik został powiadomiony o kontroli, a jeżeli tak, o ile wcześniej;
- b) części oddzielnie zdającej sprawę z kontroli przeprowadzonych odnośnie do każdego aktu prawnego i każdej normy, zawierającej w szczególności informacje o:
 - i) wymogach i normach będących przedmiotem kontroli na miejscu;
 - ii) naturze i zakresie przeprowadzonych kontroli;
 - iii) wynikach kontroli;
 - iv) aktach prawnych i normach, względem których wykryto niezgodności;

c) części zawierającej ocenę wagi wykrytych niezgodności względem każdego aktu prawnego i/lub normy na podstawie kryteriów „dotykliwości”, „zasięgu”, „trwałości”, oraz „powtarzalności” zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wraz ze wskazaniem czynników, które powinny zwiększyć lub ograniczyć zmniejszenie, które należy zastosować.

Jeżeli przepisy dotyczące danego wymogu lub normy pozostawiają pewien margines pozwalający odstąpić od karania stwierdzonej niezgodności, musi być to wykazane w raporcie. Podobnie dzieje się, jeżeli Państwo Członkowskie wyznacza okres na dostosowanie się do nowej normy według art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ⁽¹⁾ lub okres na dostosowanie się młodych rolników do minimalnych norm według art. 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 ⁽²⁾.

2. Rolnik jest powiadamiany o wszelkich wykrytych niezgodnościach.

3. Z zastrzeżeniem wszelkich przepisów szczegółowych w ustawodawstwie dotyczących poszczególnych wymogów i norm, raport z kontroli musi zostać ukończony w ciągu jednego miesiąca od daty kontroli na miejscu. Jednak okres ten można przedłużyć do trzech miesięcy w uzasadnionych przypadkach, zwłaszcza, jeżeli wymaga tego analiza chemiczna lub fizyczna.

Jeżeli agencja płatnicza nie jest właściwym organem kontroli, raport wysyłany jest do Agencji w ciągu miesiąca od jego ukończenia.

TYTUŁ IV

PODSTAWA DO OBLICZANIA POMOCY, ZMNIEJSZENIA PŁATNOŚCI I WYKLUCZEŃ OD PŁATNOŚCI

ROZDZIAŁ I

USTALENIA ZWIĄZANE Z KRYTERIAMI KWALIFIKOWALNOŚCI

Sekcja I

System Jednolitych Dopłat i innych programów pomocy obszarowej

Artykuł 49

Zasady ogólne

1. Do celów niniejszej Sekcji, wyróżnione zostają odpowiednio następujące grupy upraw:

a) obszary na cele systemu jednolitych dopłat, zależnie od okoliczności, wszystkie spełniające stosowne warunki;

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenia ostatnio zmieniane rozporządzeniem (WE) nr 1783/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 70).

⁽²⁾ Dz.U. L 74 z 15.3.2002, str. 1. Rozporządzenia ostatnio zmieniane rozporządzeniem (WE) nr 963/2003 (Dz.U. L 138 z 5.6.2003, str. 32).

- b) obszary, do których zastosowanie mają różne stawki pomocy;
- c) obszary odłogowane zadeklarowane w ramach systemów pomocy ustanowionych w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz, w razie potrzeby, obszary odłogowane, do których zastosowanie mają różne stawki pomocy;
- d) uprawy paszowe zadeklarowane na cele art. 131 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- e) uprawy paszowe inne niż pastwiska i inne niż obszary stosowane do produkcji roślin uprawnych, w rozumieniu art. 132 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zadeklarowane na cele tego artykułu;
- f) pastwiska w rozumieniu art. 132 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zadeklarowane na cele tego artykułu;

W drodze ustępstwa od lit. b), do celów lit. a), średnia wartości różnych uprawnień do dopłat związanych z określonym obszarem zadeklarowanych zostanie wzięta pod uwagę.

2. Jeśli obszar zatwierdzony na cele systemu jednolitych dopłat jest mniejszy niż obszar zadeklarowany, zastosowane zostaną następujące działania celem ustalenia, które uprawnienia do dopłat muszą zostać zwrócone do rezerwy krajowej zgodnie z przepisami art. 45. ust. 1 i drugim akapitem art. 42 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003:

- a) obszar zatwierdzony zostanie uwzględniony zaczynając od uprawnień do dopłat o najwyższej wartości;
- b) uprawnienia do dopłat o najwyższej wartości zostaną przypisane najpierw do tego obszaru, następnie przypisane zostaną dopłaty o kolejno niższej wartości.

Do celów niniejszego ustępu, uprawnienia do dopłat do obszarów odłogowanych i innych dopłat będą traktowane z osobna.

3. Jeśli ten sam obszar służy jako podstawa do wniosku pomocowego w ramach więcej niż jednego systemu pomocy obszarowej, obszar ten zostanie rozpatrzony osobno dla każdego z tych systemów pomocy.

Artykuł 50

Podstawa obliczania w odniesieniu do zadeklarowanych obszarów

1. W przypadku wniosków o pomoc w ramach systemów pomocy obszarowej, z wyjątkiem skrobiowych odmian ziemniaków i nasion zgodnie z przepisami odpowiednio rozdziałów 6 i 9 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jeśli obszar zatwierdzonej grupy upraw jest większy niż zadeklarowany we wniosku pomocowym, do obliczania pomocy zostanie zastosowany obszar zadeklarowany.

2. Bez szkody dla jakichkolwiek obniżek lub wyłączeń, które mają być zastosowane po właściwym określeniu obszaru zgodnie z art. 51 i 53, w przypadku wniosku o pomoc w

ramach systemu jednolitych dopłat jeśli istnieje rozbieżność między zadeklarowanymi uprawnieniami do dopłat a zadeklarowanym obszarem, dopłata będzie obliczana na podstawie mniejszego wymiaru.

3. Z zastrzeżeniem jakiegokolwiek zmniejszenia płatności lub wykluczenia od płatności zgodnie z art. 51 i 53, w przypadku wniosków o pomoc w ramach systemu jednolitych dopłat, z wyjątkiem skrobiowych odmian ziemniaków i nasion zgodnie z przepisami odpowiednio rozdziałów 6 i 9 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jeśli obszar zadeklarowany we wniosku o jednolite dopłaty przekracza obszar zatwierdzony dla danej grupy upraw, do obliczania pomocy zostanie zastosowany obszar zatwierdzony dla tej grupy upraw.

4. Z zastrzeżeniem jakiegokolwiek zmniejszenia płatności lub wykluczenia od płatności zgodnie z art. 51 i 53, w przypadku wniosku o pomoc w ramach systemu jednolitych dopłat zastosowane zostaną następujące działania względem uprawnień do dopłat do odłogowania na cele definicji „obszaru zatwierdzonego” w art. 2 pkt 22:

- a) jeżeli rolnik nie zadeklaruje całości swojego obszaru na cele aktywowania uprawnień do dopłat do odłogowania do jego dyspozycji, ale jednocześnie zadeklaruje podobny obszar do aktywacji innych uprawnień, obszar ten będzie uważany za zadeklarowany jako odłogowany na cele grupy upraw, o której mowa w art. 49 ust. 1 lit. a);
- b) jeżeli zostanie stwierdzone, że obszar zadeklarowany jako odłogowany nie jest odłogowany, obszar ten będzie uważany za niezatwierdzony.

5. W przypadku obszarów zadeklarowanych do specjalnych premii z tytułu jakości dla pszenicy durum zgodnie z art. 72 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i dopłaty uzupełniającej do pszenicy durum oraz specjalnej pomocy zgodnie z art. 105 tego rozporządzenia, i w przypadku gdy stwierdzona zostanie różnica między minimalną ilością nasion kwalifikowanych określoną przez Państwa Członkowskie a faktycznie stosowaną ilością, obszar zostanie zatwierdzony poprzez podzielenie całkowitej ilości kwalifikowanych nasion, których dowód stosowania rolnik przedstawił, przez minimalną ilość kwalifikowanych nasion na hektar, określoną przez Państwa Członkowskie w danej strefie produkcyjnej.

6. Obliczanie maksymalnego obszaru kwalifikowalnego do dopłat dla rolników wnioskujących o dopłaty obszarowe do roślin uprawnych zgodnie z rozdziałem 10 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zostanie wykonane na podstawie zatwierdzonego obszaru ziemi odłogowanej i na zasadzie proporcjonalności dla każdej danej uprawy. Jednak dopłaty dla producentów roślin uprawnych związane ze zatwierdzonym obszarem ziemi odłogowanej zostaną zmniejszone do poziomu odpowiadającego obszarowi koniecznemu do wyprodukowania 92 ton zboża, zgodnie z art. 107 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

7. Jeśli rolnik nie był w stanie spełnić swoich zobowiązań w wyniku siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności, zgodnie z rozumieniem art. 72, zachowuje swoje prawo do pomocy do obszaru kwalifikowalnego w czasie wystąpienia zdarzenia siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności.

Artykuł 51

Zmniejszenia płatności i wykluczenia od płatności w przypadku przekroczenia powierzchni wnioskowanej

1. Jeśli dla danej grupy upraw obszar zadeklarowany na cele jakichkolwiek systemów pomocy obszarowej, z wyjątkiem skrobiowych odmian ziemniaka i ich nasion zgodnie z odpowiednio art. 93 i 99 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przekracza obszar zatwierdzony zgodnie z art. 50 ust. 3 do 5 niniejszego rozporządzenia, wysokość pomocy oblicza się na podstawie obszaru zatwierdzonego pomniejszonego o dwukrotność stwierdzonej różnicy jeśli różnica ta wynosi 3 % lub dwa hektary, ale nie więcej niż 20 % zatwierdzonego obszaru.

Jeśli różnica ta przekracza 20 % zatwierdzonego obszaru, dla danej grupy upraw nie zostanie przyznana żadna pomoc obszarowa.

2. Jeśli dla całkowitego zatwierdzonego obszaru objętego pojedynczym wnioskiem, z wyjątkiem skrobiowych odmian ziemniaka i ich nasion zgodnie z odpowiednio art. 93 i 99 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, obszar zadeklarowany przekracza obszar zatwierdzony zgodnie z art. 50 ust. 3 do 5 niniejszego rozporządzenia o więcej niż 30 %, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony zgodnie z art. 50 ust. 3 do 5 niniejszego rozporządzenia nie zostanie przyznana na dany rok kalendarzowy w ramach tych programów pomocowych.

Jeśli różnica ta przekracza 50 %, rolnik będzie również wyłączony z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między obszarem zadeklarowanym a zatwierdzonym zgodnie z art. 50 ust. 3 do 5. Kwota ta podlega kompensacji dopłatami w ramach jakiegokolwiek programów pomocowych, o których mowa w tytułach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do których dany rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków złożonych w ciągu trzech lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym wykrycia różnicy. Jeśli dopłaty nie pozwalają na pełną kompensatę tej kwoty, pozostałe saldo zostaje anulowane.

3. Do celów niniejszego artykułu, jeśli rolnik wnioskujący o pomoc na uprawę roślin energetycznych zgodnie z odpowiednio art. 88 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub deklarujący działki jako odłogowane w rozumieniu art. 55 lit. b) lub art. 107 ust. 3 pierwszego akapitu tego rozporządzenia nie dostarczy wymaganej ilości danego surowca, uważać się będzie, że nie spełnił swoich zobowiązań w odniesieniu do działek przeznaczonych odpowiednio na uprawy energetyczne lub do odłogowania, pod względem obszaru obliczonego przez pomnożenie powierzchni ziemi uprawianej i wykorzystywanej przez niego do produkcji surowców przez brakującą ilość dostawy tego surowca.

Artykuł 52

Zmniejszenie płatności w odniesieniu do wniosków o pomoc na uprawę skrobiowych odmian ziemniaka i ich nasion

1. Jeśli zostanie stwierdzone, że faktycznie uprawiany obszar jest ponad 10 % mniejszy od obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy na uprawę skrobiowej odmiany ziemniaka

zgodnie z przepisami rozdziału 6 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, kwota pomocy, która ma zostać wypłacona zostanie pomniejszona o dwukrotność stwierdzonej różnicy.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że faktycznie uprawiany obszar jest ponad 10 % większy od obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy na uprawę skrobiowej odmiany ziemniaka zgodnie z przepisami rozdziału 9 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, kwota pomocy, która ma zostać wypłacona zostanie pomniejszona o dwukrotność stwierdzonej różnicy.

3. W razie stwierdzenia, iż nieprawidłowości, o których mowa w akapitach 1 i 2, są wynikiem celowego działania rolnika całość kwoty pomocy, o której mowa w akapitach 1 i 2 nie zostanie przyznana.

W takim przypadku rolnik zostanie również wykluczony z otrzymania pomocy równej tej kwocie. Kwota ta podlegać będzie kompensacji względem dopłat w ramach jakiegokolwiek programu pomocowego, o którym mowa w tytułach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do których dany rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków złożonych w ciągu trzech lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym wykrycia różnicy. Jeśli dopłaty nie pozwalają na pełną kompensatę tej kwoty, pozostałe saldo zostanie anulowane.

Artykuł 53

Celowe przekroczenie powierzchni wnioskowanej

Jeżeli różnice między obszarem zadeklarowanym a zatwierdzonym, zgodnie z art. 50 ust. 3, 4 lit. b) oraz ust. 5 wynikają z nieprawidłowości popełnionych celowo, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony zgodnie z art. 50 ust. 3, 4 lit. b) oraz ust. 5 nie zostanie przyznana na dany rok kalendarzowy w ramach danego programu pomocy.

Ponadto, jeśli różnica wynosi ponad 20 % obszaru zatwierdzonego, rolnik będzie również wyłączony z otrzymywania pomocy do wysokości równej kwocie odpowiadającej różnicy między obszarem zadeklarowanym a zatwierdzonym zgodnie z art. 50 ust. 3, 4 lit. b) oraz ust. 5. Kwota ta podlegać będzie kompensacji względem dopłat w ramach jakiegokolwiek programu pomocowego, o którym mowa w tytułach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do których dany rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków złożonych w ciągu trzech lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym wykrycia różnicy. Jeśli dopłaty nie pozwalają na pełną kompensatę tej kwoty, pozostałe saldo zostanie anulowane.

Artykuł 54

Zmniejszenie płatności i wykluczenia z płatności dotyczące wniosków o pomoc z tytułu nasion

1. W razie stwierdzenia, iż nasiona podlegające pod wniosek o pomoc nie zostały faktycznie wprowadzone na rynek w rozumieniu art. 31 lit. b) iii) na zasiew przez rolnika, pomoc, która ma być wypłacona do danego gatunku po zastosowaniu ewentualnych obniżek, które mają być stosowane zgodnie z art. 52 zostanie zmniejszona o 50 % jeśli ilość niewprowadzona na rynek wynosi ponad 2 % i mniej niż 5 % ilości podlegającej pod wniosek pomocowy. Jeśli ilość niewprowadzona na rynek przekracza 5 %, na dany rok gospodarczy nie zostanie przyznana żadna pomoc na produkcję nasion.

2. Jeśli stwierdzono, że pomoc została odebrana na nasiona nie posiadające oficjalnej certyfikacji lub niezebrane w danym Państwie Członkowskim w roku kalendarzowym, w którym zaczyna się rok gospodarczy na który ustalono pomoc, na ten ani następny rok gospodarczy pomoc nie zostanie przyznana.

Artykuł 55

Obliczanie powierzchni upraw paszowych do premii, o których mowa w art. 131 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003

1. Artykuł 50 ust. 1, art. 50 ust. 2, art. 51 ust. 1 oraz art. 53 obowiązują przy obliczaniu powierzchni upraw paszowych na cele przyznania pomocy, o których mowa w art. 131 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

2. Jeśli stwierdzona zostanie różnica przekraczająca 50 % między obszarem zadeklarowanym a obszarem zatwierdzonym zgodnie z art. 50 ust. 3, w ramach wniosku pomocowego złożonego w ciągu trzech lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym stwierdzenia różnicy, rolnik zostanie wykluczony z pomocy do uprawy paszowej równej różnicy między obszarem zadeklarowanym a obszarem zatwierdzonym. Jeśli kompensacja obszaru, który ma być wykluczony, nie może zostać dokonana w tym czasie, pozostałe saldo zostanie anulowane.

3. Zmniejszenia i wykluczenia zgodnie z ust. 1 i 2 obowiązują wyłącznie jeśli obszar zadeklarowany powoduje, lub spowodowałby, wyższą płatność.

Artykuł 56

Obliczanie powierzchni upraw paszowych do dopłat ekstensyfikacyjnych zgodnie z art. 132 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003

1. Dopłaty ekstensyfikacyjne ustanowione w art. 132 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 nie mogą zostać przyznane na większą liczbę zwierząt niż ta, do której po zastosowaniu art. 55 mogą zostać wypłacone premie, o których mowa w art. 131 tego rozporządzenia.

2. Z zastrzeżeniem ustępu 1, obszar danej uprawy paszowej zostanie zatwierdzony zgodnie z art. 50.

Jeśli pułap wskaźnika obsady nie zostanie przekroczony w przypadku obszaru zatwierdzonego w ten sposób, obszar zatwierdzony będzie stanowił podstawę do obliczenia dopłaty ekstensyfikacyjnej.

W przypadku przekroczenia tego pułapu, całkowita kwota pomocy, do której dany rolnik jest uprawniony z tytułu wniosków pomocowych w ramach programów pomocowych, o których mowa w art. 131 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 złożonych w ciągu danego roku kalendarzowego, zostanie obniżona o 50 % kwoty, którą rolnik otrzymał lub miałby otrzymać jako dopłatę ekstensyfikacyjną.

3. Jeśli różnica między obszarem zadeklarowanym a obszarem zatwierdzonym wynika z nieprawidłowości popełnionych celowo i jeśli pułap wskaźnika obsady został przekroczony w przypadku obszaru zatwierdzonego, całkowita kwota pomocy, o której mowa w ust. 2, nie zostanie przyznana. W takim przypadku będzie miał zastosowanie drugi akapit art. 53.

Sekcja II

Premie dla inwentarza żywego

Artykuł 57

Podstawa obliczania

1. W przypadku gdy ma zastosowanie indywidualny limit lub indywidualny pułap, liczba zwierząt wykazanych we wnioskach pomocowych jest obniżana do wysokości limitu bądź pułapu określonego dla danego rolnika.

2. W żadnym wypadku pomoc nie może zostać przyznana dla liczby zwierząt większej niż ta wykazana we wniosku pomocowym.

3. Bez uszczerbku dla art. 59 i 60, jeżeli liczba zwierząt zadeklarowanych we wniosku pomocowym przewyższa liczbę zwierząt zatwierdzonych w wyniku kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, pomoc obliczana jest na podstawie liczby zwierząt zatwierdzonych.

Jednakże jeżeli rolnik nie był w stanie wykonać swego zobowiązania do przetrzymania na skutek działania siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności, o których mowa w art. 72, zachowuje on prawo do pomocy w odniesieniu do liczby zwierząt uprawnionych w momencie działania siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności.

4. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w odniesieniu do systemu identyfikacji i rejestracji bydła, stosuje się, co następuje:

a) bydło, które utraciło jeden z dwóch pasków informacyjnych na uszach zwierzęcia, uznaje się za zatwierdzone pod warunkiem że jest jasno i indywidualnie zidentyfikowane przy pomocy innych elementów systemu identyfikacji i rejestracji bydła;

b) w przypadku gdy stwierdzone nieprawidłowości dotyczą niepoprawnych wpisów w ewidencji lub paszportach zwierząt, dane zwierzę uznaje się za niezatwierdzone, w przypadku gdy błędy takie zostały wykryte w przynajmniej dwóch kontrolach przeprowadzonych na przestrzeni 24 miesięcy. We wszystkich pozostałych przypadkach dane zwierzęta uznaje się za niezatwierdzone po pierwszym ustaleniu.

Przepisy art. 19 stosuje się w odniesieniu do wpisów i zgłoszeń do systemu identyfikacji i rejestracji bydła.

Artykuł 58

Zastąpienie

1. Bydło przebywające w gospodarstwie uznaje się za zatwierdzone, jeżeli jest zidentyfikowane we wniosku pomocowym. Jednakże krowy mamki lub jałówki, w odniesieniu do których wnioskuje się o pomoc na mocy art. 125 lub art. 129 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, a także krowy mleczne, w odniesieniu do których wnioskuje się o pomoc na mocy art. 132 ust. 4 tego rozporządzenia, mogą zostać zastąpione podczas okresu przetrzymania w zakresie przewidzianym w tych artykułach bez utraty prawa do płatności z tytułu wnioskowanej pomocy.

2. Zastąpienie, o których stanowi ust. 1, dokonuje się w terminie 20 dni od zajścia wymuszającego zastąpienie, i są one rejestrowane nie później niż trzy dni po dokonaniu zastąpienia. Właściwe władze, którym przedłożono wniosek pomocowy informowane są w ciągu siedmiu dni od dokonania zamiany.

Jednakże w przypadku gdy Państwo Członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 16 ust. 3 akapit 2, dane Państwo Członkowskie może ustanowić zasadę, że powiadomienia skomputeryzowanej bazy danych dla bydła o opuszczeniu gospodarstwa przez zwierzę i przybyciu do gospodarstwa innego zwierzęcia, dokonane w terminie określonym w akapicie 1 mogą zastąpić przekazanie tej informacji właściwym władzom.

3. W przypadku gdy rolnik ubiega się o pomoc zarówno w odniesieniu do owiec maciorek jak i kóz, i nie ma zróżnicowania wysokości wypłacanej pomocy, owca maciora może zostać zastąpiona kozą, a koza owcą maciorą. Owce maciora i kozy, w odniesieniu do których wnioskuje się o pomoc na mocy art. 113 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, mogą zostać zastąpione w trakcie okresu przetrzymania w zakresie określonym w tym artykule, bez utraty prawa do płatności z tytułu wnioskowanej pomocy.

4. Zastąpienie określonych w ust. 3 dokonuje się w ciągu 10 dni od zajścia wymuszającego zastąpienie i są one rejestrowane nie później niż w trzy dni od dnia dokonania zamiany. Właściwe władze, którym przedłożono wniosek, powinny zostać poinformowane w ciągu pięciu dni roboczych od dokonania zamiany.

Artykuł 59

Obniżki i wyłączenia w odniesieniu do bydła wykazanego do celów pomocy

1. W przypadku gdy dla wniosku pomocowego w ramach programów pomocy w odniesieniu do bydła stwierdzi się różnicę pomiędzy deklarowaną a zatwierdzoną liczbą zwierząt zgodnie z art. 57 ust. 3, całkowita kwota pomocy, do której rolnik jest uprawniony w ramach tych programów w danym

okresie premiowym, obniżana jest o procent ustalany zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, o ile stwierdzone nieprawidłowości dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt.

2. Jeżeli stwierdzone nieprawidłowości dotyczą więcej niż trzech zwierząt, całkowita kwota pomocy, do której rolnik jest uprawniony w ramach programów, o których mowa w ust. 1, w danym okresie premiowym zostaje obniżona o:

- a) procent ustalany zgodnie z ust. 3, jeżeli nie jest on większy niż 10 %,
- b) dwukrotny procent ustalany zgodnie z ust. 3, jeżeli jest on większy niż 10 % ale mniejszy niż 20 %.

Jeżeli procent ustalony zgodnie z ust. 3 jest większy niż 20 %, pomoc do której rolnik byłby uprawniony na mocy art. 57 ust. 3 jest przedmiotem odmowy, w ramach danych systemów dla danego okresu premiowego.

Jeżeli procent ustalony zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu jest większy niż 50 %, rolnik zostaje ponownie wyłączony z otrzymywania pomocy do kwoty równej kwocie, która odpowiada różnicy pomiędzy liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 57 ust. 3. Kwota ta podlega odliczeniu od płatności pomocowych w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła, do których rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków, składanych przez niego w okresie trzech lat następujących po roku kalendarzowym, w którym zostały dokonane ustalenia. Jeżeli ta kwota nie może zostać w pełni odliczona od tychże płatności pomocowych, pozostające saldo zostaje anulowane.

3. W celu ustalenia procentów, o których mowa w ust. 1 i 2, bydło wykazane w ramach wszystkich systemów pomocy w odniesieniu do bydła w danym okresie premiowym, w którym stwierdzono nieprawidłowości, jest dzielone przez całe wykazane bydło dla danego okresu premiowego.

4. W przypadku gdy różnica między liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą zatwierdzoną zgodnie z art. 57 ust. 3 wynikają z nieprawidłowości popełnionych umyślnie, pomoc do której rolnik byłby uprawniony na mocy art. 57 ust. 3 jest przedmiotem odmowy w ramach systemu pomocy w odniesieniu do bydła lub odnośnych systemów dla danego okresu premiowego.

W przypadku gdy różnica ustalona zgodnie z treścią ust. 3 niniejszego artykułu jest większa niż 20 %, rolnik zostaje ponownie wyłączony z otrzymywania pomocy do kwoty równej kwocie, która odpowiada różnicy pomiędzy liczbą zwierząt zadeklarowanych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 57 ust. 3. Kwota ta podlega odliczeniu od płatności pomocowych w ramach systemów pomocy w odniesieniu do bydła, do których rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków, składanych przez niego w okresie trzech lat następujących po roku kalendarzowym, w którym zostały dokonane ustalenia. Jeżeli ta kwota nie może zostać w pełni odliczona od tychże płatności pomocowych, pozostające saldo zostaje anulowane.

Artykuł 60

Obniżki i wyłączenia w odniesieniu do owiec/kóz wykazanych do celów pomocy

1. W przypadku gdy dla wniosków o pomoc w ramach systemów pomocy w odniesieniu do kóz/owiec stwierdzona jest różnica zgodnie z art. 57 ust. 3, art. 59 ust. 2, 3 i 4 stosuje się z niezbędnymi zmianami począwszy od pierwszego zwierzęcia, w odniesieniu do którego zostały stwierdzone nieprawidłowości.

2. W przypadku stwierdzenia, że hodowca owiec sprzedający mleko owcze i wyroby z mleka owczego nie zadeklarował tego na swoim wniosku premiowym, kwota pomocy, do której jest uprawniony, zostanie obniżona do premii wypłacanej hodowcom owiec sprzedającym mleko owcze i wyroby z mleka owczego pomniejszonej o różnicę pomiędzy tą kwotą a całkowitą kwotą premii dla owiec macierek.

3. W przypadku gdy dla wniosków o premie uzupełniające stwierdzi się, że mniej niż 50 % powierzchni gospodarstwa użytkowanej rolniczo położone jest na obszarach, o których mowa w art. 114 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, premia uzupełniająca nie jest wypłacana, a premia dla owiec macierek i kóz zostaje obniżona o kwotę równą 50 % premii uzupełniającej.

4. W przypadku stwierdzenia, że procent powierzchni gospodarstwa użytkowanej rolniczo i położonej na obszarach wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia (WE) nr 2550/2001 jest niższy niż 50 %, premia dla kóz nie jest wypłacana.

5. W przypadku stwierdzenia, że producent, który prowadzi okresowe pędzenie bydła złożył wniosek o premie uzupełniające, a nie wypasał 90 % swoich zwierząt przez co najmniej 90 dni na obszarze, o którym mowa w art. 114 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, premia uzupełniająca nie jest wypłacana, a premia dla owiec macierek i kóz zostaje obniżona o kwotę równą 50 % premii uzupełniającej.

6. W przypadku stwierdzenia, że nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2, 3, 4 czy 5, wynikają z celowej niezgodności, całkowita kwota pomocy, o której mowa w tych ustępach, będzie przedmiotem odmowy.

W takim przypadku rolnik zostaje ponownie wyłączony z przyznania pomocy w takiej kwocie. Kwota ta podlega odliczeniu od płatności pomocowych w ramach systemów pomocy w odniesieniu do owiec/kóz, do których rolnik jest uprawniony w kontekście wniosków, składanych przez niego w okresie trzech lat następujących po roku kalendarzowym, w którym zostały dokonane ustalenia.

7. W odniesieniu do rolników hodujących zarówno owce maciorki jak i kozy uprawnione do pomocy w tej samej wysokości, w przypadku gdy kontrola na miejscu wykaze różnice w składzie stada pod względem liczby zwierząt poszczególnych gatunków, zwierzęta uznaje się za należące do jednej grupy.

Artykuł 61

Zwycię okoliczności

Obniżki i wyłączenia, przewidziane w art. 59 i 60 nie mają zastosowania w przypadkach, w których, w związku z zaistnieniem zwykłych okoliczności mających wpływ na trzodę lub stado, rolnik nie jest w stanie wykonać obowiązku przetrzymania zwierząt, w odniesieniu do których złożył wniosek o pomoc, o ile uprzednio powiadomił o tym pisemnie właściwy organ w terminie dziesięciu dni roboczych od spostrzeżenia zmniejszenia liczby zwierząt.

Z zastrzeżeniem rzeczywistych okoliczności branych pod uwagę w indywidualnych przypadkach, właściwe władze mogą w szczególności uznać następujące zwykłe okoliczności trzody lub stada:

- a) śmierć zwierzęcia na skutek choroby;
- b) śmierć zwierzęcia na skutek wypadku, za który nie można obciążyć odpowiedzialnością rolnika.

Artykuł 62

Fałszywe zaświadczenia i deklaracje wydawane przez ubojnie

W zakresie deklaracji lub zaświadczeń wydawanych przez ubojnię w związku z premiami ubojowymi przewidzianymi w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 2342/1999, jeżeli stwierdzono, że ubojnia wydała fałszywe zaświadczenia lub deklarację na skutek rażącego zaniedbania lub celowo, dane Państwo Członkowskie stosuje właściwe krajowe sankcje. W przypadku gdy takie nieprawidłowości zostaną stwierdzone po raz drugi, dana ubojnia jest pozbawiana na okres przynajmniej jednego roku prawa do wydawania ważnych deklaracji i zaświadczeń do celów premii.

Artykuł 63

Ustalenia w odniesieniu do płatności dodatkowych

W zakresie płatności dodatkowych, przewidzianych w art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie przewidują do celów obniżek i wyłączeń, że co do istoty, są równoważne do tych przewidzianych niniejszym tytułem.

Sekcja I

Premia mleczna i płatności dodatkowe

Artykuł 64

Premia mleczna i płatności dodatkowe

W odniesieniu do ustaleń dotyczących wniosków pomocowych o kwoty mleczne i płatności dodatkowe, stosuje się art. 50, 51 ust. 1 i 53, przy czym „obszar” rozumiany jest jako „indywidualna ilość referencyjna”, a „obszar zatwierdzony” jako „zatwierdzona indywidualna ilość referencyjna”.

Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 30 rozporządzenia 2237/2003, dana osoba nie podejmie produkcji w terminie określonym dla wniosku, zatwierdzona indywidualna ilość referencyjna zostaje uznana za zerową. W takim przypadku wniosek pomocowy danej osoby zostaje odrzucony w danym roku. Kwota równa kwocie objętej odrzuconym wnioskiem podlega odliczeniu od płatności pomocowych w ramach wszystkich systemów pomocy ustanowionych w tytule III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do których osoba ta jest uprawniona w kontekście wniosków, składanych przez nią w okresie roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym zostały dokonane ustalenia.

ROZDZIAŁ II

USTALENIA W ODNIESIENIU DO WZAJEMNEJ ZGODNOŚCI

Artykuł 65

Ogólne zasady i definicje

1. Do celów niniejszego rozdziału stosuje się przepisy art. 41.

2. Do celów stosowania art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, działanie lub zaniechanie przypisuje się bezpośrednio indywidualnemu rolnikowi, który sam dopuścił się niezgodności, i który w momencie stwierdzenia danej niezgodności zarządza danym gospodarstwem, obszarem, jednostką produkcyjną lub zwierzęciem. W przypadku gdy dane gospodarstwo, obszar, jednostka produkcyjna lub zwierzę zostało przekazane rolnikowi po rozpoczęciu występowania niezgodności, przejmujący ponosi odpowiedzialność w równym stopniu, o ile kontynuował niezgodności, mimo że mógł je stwierdzić i zakończyć.

3. W przypadku gdy więcej niż jedna Agencja Płatnicza jest odpowiedzialna w kontekście zarządzania różnymi systemami płatności bezpośrednich określonymi w art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie podejmą odpowiednie działania by zapewnić właściwe stosowanie przepisów niniejszego rozdziału, a zwłaszcza to, by jedna stopa obniżki była stosowana w odniesieniu do całości dopłat bezpośrednich, o które ubiega się rolnik.

4. Przypadki niezgodności uznaje się za 'stwierdzone', jeżeli są ustalone w wyniku jakiegokolwiek kontroli przeprowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub gdy właściwe organy kontroli dowiedzą się o niezgodności w jakikolwiek inny sposób.

Artykuł 66

Stosowanie obniżek w przypadku zaniedbania

1. Bez uszczerbku dla art. 71, w przypadku gdy stwierdzona niezgodność wynika z zaniedbania ze strony rolnika, stosuje się obniżkę wobec całkowitej kwoty dopłat bezpośrednich, zgodnie z art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, która została lub zostanie przyznana danemu rolnikowi w wyniku rozpatrzenia wniosku pomocowego, który

dany rolnik złożył lub złoży w roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia. Obniżka ta będzie z zasady stanowić 3 % całkowitej kwoty.

Jednakże agencja płatnicza może, na podstawie oceny przedłożonej przez właściwy organ kontroli w protokole z czynności kontrolnych zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. c), wydać decyzję o obniżeniu procentu do 1 % lub zwiększeniu go do 5 % całkowitej kwoty lub, w przypadkach o których mowa w drugim akapicie art. 48 ust. 1 lit. c), odstąpić od nałożenia jakichkolwiek obniżek.

2. W przypadku stwierdzenia więcej niż jednego przypadku niezgodności w odniesieniu do różnych aktów prawnych lub norm tego samego obszaru niezgodności, przypadki takie, dla celów ustalenia obniżki zgodnie z ust. 1, uznane zostaną za jeden przypadek niezgodności.

3. W przypadku stwierdzenia więcej niż jednej niezgodności w odniesieniu do różnych obszarów wzajemnej zgodności, procedura ustalania obniżki określona w ust. 1 będzie stosowana indywidualnie dla poszczególnych przypadków niezgodności. Uzyskane procenty obniżek będą sumowane. Jednak maksymalna wysokość obniżki nie może przekroczyć 5 % całkowitej kwoty, o której mowa w ust. 1.

4. Bez uszczerbku dla przypadków celowej niezgodności zgodnie z art. 67, w przypadku stwierdzenia powtarzającej się niezgodności, procent ustalony zgodnie z treścią ust. 1 w odniesieniu do niezgodności występującej po raz pierwszy zostanie pomnożony przez trzy w odniesieniu do pierwszego powtórzenia. W tym celu, w przypadku gdy ten procent ustalono zgodnie z treścią ust. 2, agencja płatnicza określi procent, który zostałby zastosowany w odniesieniu do niezgodności występującej po raz pierwszy wobec danego wymogu lub normy.

W przypadku kolejnych powtórzeń, mnożnik trzy będzie każdorazowo stosowany wobec wysokości obniżki ustalonej dla wcześniejszych powtarzających się niezgodności. Jednak maksymalna wysokość obniżki nie może przekroczyć 15 % całkowitej kwoty, o której mowa w ust. 1.

Po osiągnięciu maksymalnej wysokości 15 %, właściwy organ poinformuje danego rolnika, że w przypadku stwierdzenia tej samej niezgodności po raz kolejny, uzna się to za działanie celowe w rozumieniu art. 67. W przypadku kolejnego stwierdzenia dalszych niezgodności, zastosowany procent obniżki ustali się przez pomnożenie wyniku poprzedniego mnożenia przez trzy, tam, gdzie ma to zastosowanie, przed zastosowaniem limitu 15 % ustalonego w ostatnim zdaniu drugiego akapitu.

Artykuł 67

Stosowanie obniżek i wyłączeń w przypadkach celowej niezgodności

1. Bez uszczerbku dla art. 71, w przypadku gdy rolnik celowo dopuścił się stwierdzonej niezgodności, obniżka zastosowana wobec całkowitej kwoty, o której mowa a art. 66 ust. 1, będzie z zasady wynosić 20 % tej całkowitej kwoty.

Jednakże Agencja Płatnicza może, na podstawie oceny przedłożonej przez właściwy organ kontroli w protokole z czynności kontrolnych zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. c), wydać decyzję o obniżeniu procentu do wysokości nie mniejszej niż 15 % lub, tam gdzie ma to zastosowanie, zwiększyć ten procent nawet do 100 % całkowitej kwoty.

2. W przypadku gdy celowa niezgodność dotyczy konkretnego programu pomocy, rolnik zostaje wyłączony z tego programu pomocy w danym roku kalendarzowym.

W przypadkach o wyjątkowym zakresie, nasileniu lub uporczywości, bądź też w przypadku stwierdzenia powtarzającej się niezgodności, rolnik zostanie również wyłączony z odnośnego programu pomocowego w kolejnym roku kalendarzowym.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 68

Wyjątki od stosowania obniżek i wyłączeń

1. Obniżki i wyłączenia, przewidziane w rozdziale 1, nie mają zastosowania w przypadku gdy rolnik złożył wniosek poprawny pod względem faktycznym lub gdy może wykazać, że nie jest winny nieprawidłności.

2. Obniżki i wyłączenia przewidziane w rozdziale 1 nie mają zastosowania w odniesieniu do tych części wniosku pomocowego, odnośnie do których rolnik informował właściwy organ na piśmie, że wniosek pomocowy jest nieprawidłowy lub zdezaktualizował się od czasu złożenia, pod warunkiem że rolnik nie został powiadomiony o zamiarze właściwego organu co do przeprowadzenia kontroli na miejscu, oraz że ten organ nie poinformował rolnika o jakichkolwiek nieprawidłowościach we wniosku.

Informacje podane przez rolnika określone w akapicie pierwszym powodują, że wniosek pomocowy jest dostosowywany do rzeczywistej sytuacji.

Artykuł 69

Zmiany i dostosowania wpisów do skomputeryzowanej bazy danych dla bydła

W odniesieniu do wykazanego bydła art. 68 stosuje się od dnia złożenia wniosku pomocowego i ma on zastosowanie do błędów i opuszczeń w stosunku do wpisów do skomputeryzowanej bazy danych dla bydła.

W odniesieniu do bydła niewykazanego stosuje się to samo w odniesieniu do obniżek i wyłączeń, które mają zastosowanie zgodnie z rozdziałem II niniejszego tytułu.

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 70

Płatności minimalne

Państwa Członkowskie mogą postanowić o nieprzyznawaniu żadnej pomocy, jeśli jej kwota na jeden wniosek pomocowy nie przekracza 100 EUR.

Artykuł 71

Akumulacja obniżek

1. W przypadku gdy niezgodność stanowi również nieprawidłowość i jest w związku z tym istotna z punktu widzenia zastosowania obniżek i wyłączeń zgodnie z zarówno rozdziałem I, jak i rozdziałem II tytułu IV:

- a) obniżki lub wyłączenia zgodne z rozdziałem I tytułu IV będą stosowane dla odnośnych programów pomocowych;
- b) obniżki i wyłączenia zgodne z rozdziałem II tytułu IV będą stosowane w odniesieniu do całkowitej sumy płatności przyznawanych w ramach programu płatności jednolitych i wszelkich programów pomocowych, które nie podlegają obniżkom i wyłączeniom, o których mowa w punkcie a).

2. Tam, gdzie ma to zastosowanie po zastosowaniu ust. 1, w przypadku gdy zachodzi konieczność zastosowania różnych obniżek w wyniku modulacji, niezgodności i nieprawidłowości, właściwy organ obliczy obniżki w następujący sposób:

- a) po pierwsze, zastosuje obniżki zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) po drugie, tak obliczona kwota pomocy, do której rolnik byłby uprawniony zostanie pomniejszona o obniżki przewidziane w rozdziale I tytułu IV niniejszego rozporządzenia;
- c) po trzecie, tak obliczona kwota będzie stanowić podstawę dla naliczenia wszelkich obniżek zastosowanych z tytułu nieterminowego złożenia wniosku na mocy art. 21 niniejszego rozporządzenia;
- b) po czwarte, tak obliczona kwota zostanie pomniejszona o wszelkie obniżki przewidziane w rozdziale II tytułu IV niniejszego rozporządzenia;

3. Na mocy art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2988/95 ⁽¹⁾ obniżki i wyłączenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają bez uszczerbku dla dodatkowych sankcji wynikających z pozostałych przepisów prawa wspólnotowego lub krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

Artykuł 72

Siła wyższa i wyjątkowe okoliczności

Przypadki siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wraz ze stosownymi dowodami zgodnymi z wymogami właściwego organu podlegają zgłoszeniu temu organowi na piśmie w terminie dziesięciu dni roboczych od daty ustania tych okoliczności.

Artykuł 73

Zwrot nienależnych płatności

1. W przypadku dokonania nienależnej płatności, rolnik zwraca daną kwotę powiększoną o odsetki obliczone zgodnie z ust. 3.

2. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że zwrot nienależnej płatności dokonuje się przez potrącenie tej kwoty z jakiegokolwiek zaliczki lub płatności w ramach systemów pomocowych, o którym mowa w tytule III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, dokonywanej na rzecz rolnika po dacie podjęcia decyzji o zwrocie. Jednakże rolnik może zwrócić tę kwotę, nie czekając na dokonanie potrącenia.

3. Odsetki naliczane są za okres między powiadomieniem rolnika o konieczności zwrotu oraz zwrotem lub potrąceniem.

Stosowana stopa odsetek jest obliczana zgodnie z przepisami prawa krajowego, lecz nie jest ona niższa niż stopa procentowa stosowana w przepisach krajowych w odniesieniu do przypadków zwrotu kwot pieniężnych.

4. Obowiązek zwrotu określony w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli dana płatność została dokonana na skutek pomyłki właściwego organu lub innego organu oraz jeśli błąd nie mógł zostać wykryty przez rolnika.

Jednakże w przypadku gdy błąd dotyczy elementów stanu faktycznego związanych z obliczaniem danej płatności, akapit pierwszy stosuje się jedynie, jeśli o decyzji o zwrocie nie powiadomiono zainteresowanego w terminie 12 miesięcy od płatności.

5. Obowiązek zwrotu określony w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli okres między datą płatności pomocy a datą pierwszego powiadomienia beneficjenta przez właściwe władze o nieuzasadnionym charakterze danej płatności jest dłuższy niż dziesięć lat.

Jednakże jeśli beneficjent działał w dobrej wierze, okres wskazany akapicie pierwszym jest ograniczony do czterech lat.

6. Kwoty podlegające zwrotowi na skutek zastosowania obniżek i wyłączeń na mocy art. 21 i tytułu IV są każdorazowo objęte okresem przedawnienia wynoszącym cztery lata.

7. Przepisy ust. 4 i 5 nie mają zastosowania w przypadku zaliczek.

8. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o nieodzyskiwaniu kwot równych 100 EUR lub mniejszych, bez odsetek, na rolnika i na okres premii, pod warunkiem że przepisy prawa krajowego stanowią, iż nieodzyskiwanie tych kwot jest w takich przypadkach możliwe.

W przypadku gdy kwoty odnoszące się do odsetek muszą zostać odzyskane niezależnie od kwot nienależnie wypłaconych, Państwa Członkowskie mogą, na tych samych warunkach, zdecydować o nieodzyskiwaniu kwot odnoszących się do odsetek w wysokości 50 EUR lub mniejszych.

Artykuł 74

Przekazywanie gospodarstw

1. Do celów niniejszego artykułu:

- a) „przekazanie gospodarstwa” oznacza sprzedaż, dzierżawę lub jakiegokolwiek inny podobny rodzaj transakcji w odniesieniu do danych jednostek produkcyjnych;
- b) „przekazujący” oznacza rolnika, którego gospodarstwo jest przekazywane innemu rolnikowi;
- b) „przejmujący” oznacza rolnika, na rzecz którego gospodarstwo jest przekazywane;

2. W przypadku gdy przekazywane jest całe gospodarstwo przez jednego rolnika na rzecz drugiego po złożeniu wniosku pomocowego i przed spełnieniem wszystkich warunków przyznawania pomocy, przekazującemu nie przyszuje się żadnej pomocy w odniesieniu do przekazywanego gospodarstwa.

3. Pomoc, o którą ubiega się przekazujący, przyznawana jest przejmującemu w przypadku gdy:

- a) w czasie przekazywania ustalonym przez Państwa Członkowskie przejmujący poinformuje właściwe władze o przekazaniu i zwróci się o wypłacenie pomocy;
- b) przejmujący przedstawia wszystkie dowody przekazania wymagane przez właściwe władze;
- c) zostały spełnione wszystkie warunki przyznania pomocy w odniesieniu do przekazywanego gospodarstwa.

4. Po tym, jak przejmujący informuje właściwe władze i zwraca się o wypłacenie pomocy zgodnie z ust. 3 lit. a):

- a) wszystkie prawa i obowiązki przekazującego wynikające ze stosunku prawnego między przekazującym a właściwym organem powstałe na skutek złożenia wniosku o pomoc przechodzą na przejmującego;
- b) wszelkie działania niezbędne do przyznania pomocy i wszystkie deklaracje złożone przez przekazującego przed przekazaniem są przypisane przejmującemu do celów stosowania odpowiednich reguł wspólnotowych;
- c) gospodarstwo przekazane uważa się, tam gdzie ma to zastosowanie, za odrębne gospodarstwo w odniesieniu do roku gospodarczego lub danego okresu premii.

5. W przypadku gdy wniosek o pomoc zostanie złożony po wykonaniu czynności niezbędnych dla przyznania pomocy, a gospodarstwo przekazywane jest w całości przez jednego rolnika na rzecz drugiego po rozpoczęciu tych czynności, lecz przed spełnieniem wszystkich warunków przyznawania pomocy, pomoc może zostać przyznana przejmującemu, pod warunkiem że warunki ust. 3 lit. a) i b) zostały spełnione. W takim przypadku stosuje się ust. 4 lit b).

6. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, tam, gdzie ma to zastosowanie, o przyznaniu pomocy przekazującemu. W takim przypadku:

- a) przejmującemu nie przyznaje się żadnej pomocy;
- b) Państwa Członkowskie stosują, z niezbędnymi zmianami, wymogi określone w ust. 2–5.

7. W przypadku gdy gospodarstwo przekazywane jest w całości przez jednego rolnika na rzecz drugiego w okresie, o którym mowa w art. 44 ust. 3 rozporządzenia nr 1782/2003, przejmujący może użytkować dane działki dla celów złożenia wniosku o dokonanie płatności w ramach programu płatności jednolitych.

Artykuł 75

Dodatkowe działania oraz wzajemna pomoc między Państwami Członkowskimi

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie [dalsze] kroki konieczne do właściwego stosowania zintegrowanego systemu i zapewnią sobie wzajemną pomoc przy kontrolach wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia. W tej kwestii, Państwa Członkowskie mogą, jeśli niniejsze rozporządzenie nie określa odpowiednich zmniejszeń płatności i wykluczeń z płatności, zdecydować o stosownych sankcjach krajowych przeciwko producentom lub innym podmiotom uczestniczącym w marketingu, takim jak rzeźnie lub stowarzyszenia uczestniczące w procedurze przyznawania pomocy, celem zapewnienia zgodności z wymogami kontrolnymi, takimi jak aktualna ewidencja stada w gospodarstwie lub przestrzeganie obowiązku zgłoszenia.

2. Państwa Członkowskie zapewnią sobie wzajemną pomoc celem zapewnienia skutecznych kontroli i zapewnienia autentyczności złożonych dokumentów i/lub dokładności wymienianych danych.

Artykuł 76

Zgłoszenia

1. Państwa Członkowskie prześlą Komisji najpóźniej do 31 marca co roku w przypadku jednolitych dopłat i innych programów pomocy obszarowej, i najpóźniej do 31 sierpnia co roku w przypadku premii zwierzęcych, raport obejmujący poprzedni rok kalendarzowy a zwłaszcza poniższe punkty:

- a) stan wdrożenia zintegrowanego systemu, w tym zwłaszcza opcji wybranych do kontroli wymogów wzajemnej zgodności oraz kompetentne organa kontroli odpowiedzialne za kontrolowanie wymogów i warunków wzajemnej zgodności;
- b) liczbę wniosków jak również całkowity obszar i całkowitą liczbę zwierząt rozdzieloną przez poszczególne programy pomocy;
- c) liczbę wniosków jak również całkowity obszar i całkowitą liczbę zwierząt objęte kontrolami;
- d) wynik przeprowadzonych kontroli, ze wskazaniem stosowanych zmniejszeń płatności i wykluczeń z płatności zgodnie z tytułem IV;

W czasie gdy korespondencja, o której mowa w pierwszym akapicie, dotycząca premii zwierzęcych jest przesyłana do Komisji, Państwa Członkowskie muszą zgłosić całkowitą liczbę beneficjentów, którzy otrzymali pomoc w ramach programów pomocowych wchodzących w zakres systemu zintegrowanego.

2. Ponadto, Państwa Członkowskie prześlą Komisji najpóźniej do 31 października co roku komunikat na temat proporcji ziemi stanowiącej trwałe użytki zielone w stosunku do całkowitej powierzchni gruntów rolnych, o których mowa w art. 3 ust. 1. Najpóźniej do 31 października 2005 r. Państwa Członkowskie prześlą Komisji również komunikat na temat tej proporcji w roku referencyjnym 2003, o którym mowa w art. 3 ust. 2.

3. W wyjątkowych i w pełni uzasadnionych sytuacjach, Państwa Członkowskie mogą, w porozumieniu z Komisją, zrezygnować z terminów podanych w ustępach 1 i 2.

4. Skomputeryzowane dane ustalone jako część zintegrowanego systemu będą wykorzystywane do poparcia informacji określonych w programie ramowym regulacji sektorowych, które Państwa Członkowskie muszą przesłać Komisji.

CZĘŚĆ III

MODULACJE

Artykuł 77

Podstawa do obliczania zmniejszenia płatności

Kwota zmniejszenia zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zostanie obliczona na podstawie kwot dopłat bezpośrednich, do których uprawnieni byli rolnicy przed zastosowaniem jakichkolwiek zmniejszeń lub wykluczeń zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub, w przypadku programów pomocowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ale nie ujętych w tytułach III lub IV rozporządzenia, na mocy praw mających zastosowanie.

Artykuł 78

Klucz przydziału

Klucz przydziału dla pozostałych kwot, o których mowa w pierwszym akapicie art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zostanie zebrany poprzez połączenie udziałów Państw Członkowskich w powierzchni gruntów rolnych i zatrudnienia w rolnictwie z wagą, odpowiednio, 65 % i 35 %.

Każdy udział Państwa Członkowskiego w obszarze i zatrudnieniu zostanie dostosowany w funkcji jego produktu krajowego brutto (PKB) na jednego mieszkańca wyrażonej we wzorcu siły nabywczej, przy użyciu jednej trzeciej różnicy średniej Państw Członkowskich, do których ma zastosowanie modulacja.

W tym celu wykorzystane zostaną następujące dane podstawowe, oparte o dane dostępne w Eurostacie w sierpniu 2003 r.:

- a) pod względem powierzchni gruntów rolnych, Badanie Struktury Gospodarstw z 2000 r. zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 571/88 ⁽¹⁾;
- b) pod względem zatrudnienia w rolnictwie, coroczna seria Badania Siły Roboczej z 2001 r. dotycząca zatrudnienia w rolnictwie, myślistwie i rybołówstwie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98 ⁽²⁾;
- c) pod względem PKB na jednego mieszkańca wyrażonego w sile nabywczej, trzyletnia średnia oparta o dane krajowych rachunków, od 1999 do 2001 r.

Artykuł 79

Dodatkowa kwota pomocy

1. Aby określić, czy osiągnięto próg 5 000 EUR, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, całkowita kwota dopłat bezpośrednich, która musiałaby zostać przyznana przed zastosowaniem zmniejszenia płatności na mocy tego rozporządzenia, lub w przypadku programów pomocowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ale nie ujętych w tytułach III lub IV tego rozporządzenia, na mocy stosownych praw zostanie uwzględniona.

Jednakże w przypadku gdy rolnik zostanie wykluczony z otrzymania jakichkolwiek dopłat bezpośrednich w konsekwencji nieprawidłowości lub niezgodności, nie zostaną przyznane żadne dodatkowe kwoty pomocy.

2. Najpóźniej do 31 października Państwa Członkowskie poinformują Komisję o całkowitej kwocie dodatkowej pomocy, która została przyznana w ubiegłym roku.

CZĘŚĆ IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 80

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) nr 2419/2001 traci moc. Jednak będzie nadal obowiązywało w kwestii wniosków pomocowych dotyczących lat gospodarczych lub okresów premiowych rozpoczynających się przed 1 stycznia 2005 r.

Jeśli zmniejszenia płatności, które mają być zastosowane poprzez kompensację zgodnie z drugim akapitem art. 32 ust. 2, drugim akapitem art. 33, artykułem 34 ust. 2, ostatnim zdaniem art. 35 ust. 3, trzecim akapitem art. 38 ust. 2, drugim akapitem art. 38 ust. 4 oraz art. 40 ust. 1 i 6 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001, nie mogły jeszcze zostać rozliczone przed datą wejścia w życie tego rozporządzenia, pozostałe saldo podlega kompensacji płatnościami w ramach

któregokolwiek programu pomocowego objętego tym rozporządzeniem, pod warunkiem że nie upłynął jeszcze czas kompensacji ustalony w powyższych przepisach.

2. Odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 będą interpretowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i będą rozumiane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w załączniku III.

Artykuł 81

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Będzie ono obowiązywało w kwestii wniosków pomocowych dotyczących lat gospodarczych lub okresów premiowych rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 kwietnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 2.3.1988, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 14.3.1998, str. 3.

ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNOTOWA METODA ILOŚCIOWEGO OZNACZANIA ZAWARTOŚCI Δ^9 -TETRAHYDROKANABINOLU W ODMIANACH KONOPI**1. Przedmiot i zakres stosowania**

Niniejsza metoda dąży do oznaczenia zawartość Δ^9 -tetrahydrokanabinolu (THC) w odmianach konopi (*Cannabis sativa* L). Odpowiednio, metoda ta wykorzystuje opisaną tutaj procedurę A lub B.

Niniejsza metoda oparta jest na ilościowym oznaczaniu Δ^9 -THC z wykorzystaniem chromatografii gazowej (GC) po ekstrakcji odpowiednim rozpuszczalnikiem.

1.1. Procedura A

Procedurę A stosuje się w kontroli produkcji przewidzianej w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i art. 26 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

1.2. Procedura B

Procedurę B stosuje się w przypadkach określonych w art. 52 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i art. 33 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. Pobieranie próbek**2.1. Próbk**

a) Procedura A przy plonie na pniu danej odmiany konopi, pobrać 30 centymetrową część zawierającą co najmniej jeden kwiatostan żeński każdej wybranej rośliny. Pobieranie próbek przeprowadza się w okresie od 20 dnia po rozpoczęciu kwitnienia do 10 dnia po zakończeniu kwitnienia, w ciągu dnia, zgodnie z wzorcem systematycznym, w celu zapewnienia, że próbka jest reprezentatywna dla danego pola, ale przy wyłączeniu roślin rosnących na obrzeżach pola.

Państwa Członkowskie mogą zezwolić na pobieranie próbek w okresie od początku kwitnienia do 20 dni po rozpoczęciu kwitnienia pod warunkiem że dla każdej uprawianej odmiany, pozostałe reprezentatywne próbki są pobrane zgodnie z powyższymi zasadami w okresie od 20 dni po rozpoczęciu kwitnienia do 10 dni po zakończeniu kwitnienia.

b) Procedura B: przy plonie na pniu danej odmiany konopi, pobrać górną trzecią część każdej wybranej rośliny. Pobieranie próbek przeprowadza się w okresie 10 dni po zakończeniu kwitnienia, w ciągu dnia, zgodnie z wzorcem systematycznym, w celu zapewnienia, że próbka jest reprezentatywna dla danego pola, ale przy wyłączeniu roślin rosnących na obrzeżach pola. W wypadku odmian dwupiennych, należy pobrać tylko rośliny żeńskie.

2.2. Liczność próbk

Procedura A: próbka musi zawierać części 50 roślin/pole.

Procedura B: próbka musi zawierać części 200 roślin/pole.

Każdą próbkę należy umieścić w torebce płóciennej lub papierowej, bez zgniatania jej, i przesłać do analizy laboratoryjnej.

Państwo Członkowskie może przewidzieć konieczność pobrania drugiej próbki w celu dokonania kontr-analizy, jeżeli jest to wymagane, która będzie przechowywana albo przez producenta, albo przez organ odpowiadający za analizy.

2.3. Suszenie i przechowywanie próbk

Suszenie próbek musi się rozpocząć możliwie najszybciej, a w każdym przypadku, w ciągu 48 godzin, z wykorzystaniem dowolnej metody poniżej 70 °C.

Próbki powinny być suszone do momentu osiągnięcia stałej masy i zawartości wilgoci między 8 a 13 %.

3. **Po suszeniu próbki przechowywać, bez zgniatania jej, w ciemnym miejscu i w temperaturze poniżej 25 °C.**

3.1. *Przygotowanie próbki do badań*

Z wysuszonych próbek usunąć lodygi i nasiona wielkości powyżej 2 mm.

Wysuszone próbki zmielić w celu uzyskania na pół mialkiego proszku (przechodzącego przez 1 mm oczka sita).

Proszek można przechowywać przez 10 tygodni w ciemnym i suchym miejscu, w temperaturze poniżej 25 °C.

3.2. *Odczynniki i roztwór ekstrahujący*

Odczynniki

- Δ^9 -tetrahydrokanabinol, czysty do celów chromatografii,
- skwalen, czysty do celów chromatografii, jako wzorzec wewnętrzny.

Roztwór ekstrahujący

- 35 mg skwalenu na 100 ml heksanu.

3.3. *Ekstrakcja Δ^9 -THC*

Odważyć 100 mg sproszkowanej próbki do badań, umieścić w tubie wirówki i dodać 5 ml roztworu ekstrahującego zawierającego wzorzec wewnętrzny.

Umieścić w łaźni ultradźwiękowej i pozostawić na 20 minut. Przez pięć minut odwirowywać przy 3 000 obr/min, a następnie usunąć sklarowany roztwór THC. Wstrzyknąć roztwór do chromatografu i przeprowadzić analizę ilościową.

3.4. *Chromatografia gazowa*

a) Aparatura

- chromatograf gazowy z jonizacyjnym detektorem płomienia i iniektorem rozdzielnym/nierozdzielnym,
- kolumna pozwalająca na dobre rozdzielanie kanabinoidów, na przykład: szklana kolumna kapilarna o długości 25 m i średnicy 0,22 mm, nasączona 5 % fazą nie-polarnego siloksanu fenylometylowego.

b) Zakresy kalibracji

Przynajmniej trzy punkty dla procedury A i pięć punktów dla procedury B, uwzględniając punkty 0,04 i 0,50 mg/ml Δ^9 -THC w roztworze ekstrahującym.

c) Warunki przeprowadzania doświadczeń

Następujące warunki są podane jako przykład dla kolumny określonej w lit. a):

- temperatura pieca 260 °C
- temperatura iniektora 300 °C
- temperatura detektora 300 °C

d) Objętość iniekcji: 1 μ l

4. Wyniki

Wyniki badań muszą być wyrażone z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, w gramach Δ^9 -THC na 100 gram próbki analitycznej wysuszonej do stałej masy. Stosuje się tolerancję 0,03 g na 100 g.

— Procedura A: jedno oznaczenie na próbkę do badań.

Jednakże w przypadku gdy otrzymany wynik przekracza granicę ustanowioną w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, musi zostać wykonane drugie oznaczenie dla próbki analitycznej, a średnia z obydwóch oznaczeń zostanie przyjęta jako wynik.

— Procedura B: wynik odpowiada średniej wartości z dwóch oznaczeń na próbkę badaną.

ZAŁĄCZNIK II

ODMIANY KONOPI UPRAWIANYCH NA WŁÓKNO KWALIFIKOWALNE DO DOPLAT BEZPOŚREDNICH

a. Odmiany konopi uprawiane na włókno

Carmagnola

Beniko

Chamaeleon

Cs

Delta-Ilosa

Delta 405

Dioica 88

Epsilon 68

Fedora 17

Felina 32

Ferimon — Férimon

Fibranova

Fibrimon 24

Futura 75

Juso 14

Red. Petiole

Santhica 23

Santhica 27

Uso 31

b. Odmiany konopi uprawiane na włókno dopuszczone w roku gospodarczym 2004/2005

Białobrzeskie

Cannacomp ^(e)

Fasamo

Felina 34 — Félina 34

^(e) Tylko na Węgrzech.

Fibriko TC

Finola

Lipko ^(a)

Silesia ^(b)

Tiborszálási ^(a)

UNIKO-B

^(a) Tylko na Węgrzech.
^(b) Tylko w Polsce.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Artykuły rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001	Artykuły niniejszego rozporządzenia
1	–
2	2
3	5
4(1)	6(1)
4(2)	14(4)
5	8
6	–
7	–
8	15
9	–
10	16
11	18
12	19
13	21
14	22
15	23(1)
16	24
17(1)	25(1)
17(2)	25(2)
17(3)	23(2)
18	26
19	27
2	28
21	29
22	30
23	32
24	34
25	35
26	36
27	37
28	38
29	39
30	49
31(1)	50(1)
31(2)	50(3)
31(3)	50(6)
31(4)	50(7)
32	51
33	53
34	55
35	56
36	57
37	58
38	59
39	–
40	60
41	61
42	62
43	63
44	68
45	69
46	70
47	71
48	72
49	73
50	74
51	75
52	76
53	–
54	–